UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Scutulata veſtis dr̃ que hꝫ quoſdam orbes vel circulos quaſi ſcutulis diſtincta. Nã ſicut diuerſos colores picture babylonij: plurimis vero licijs alexandrini texere que polymita appellãt: ita galli ſcutulis veſtes diuidere que ſcutulata dixerunt inſtituere. Ply. Scutulatorẽ araneum appellat qui inſolubili nodo implicat pedicas. Poteſt etiam dici veſtis ſcutulata a calore. Eſt. n. ſcutulatus: color: vt Palladius inquit. Colores hi pcipui. Albineus ruſſeus: mureus: ceruin⁹: gilbus: ſcutulatus: albus guttatus. niger preſſus.

Scutella: vaſis genus rotũdi cõcaui quo minutal ex carne vel oleribus imenſam exhibetur. a ſcutra. ſicut a mitra mitella ſeu a ſcutula. Ci. litus demus ſcutellam dulcicule potionis aliquid prouideamus ⁊ cibi.

Scutulũ: tenue macrũ in quo tm̃ exilis pellicula cernitur. diminutiuũ: a ſcuto. Ci. lib. ij. de natura deoꝝ. Cum pelle caprina cum haſta cum ſcutulo cum calceolis repandis.

Scutica. pe. cor. gñs verberis e loris facti a greco. σκυτοσ coriũ vel pellis: qꝛ ex corio fit. Hui⁹ diminutiuũ eſt ſcuticula.

Scutriſcũ: vaſis gñs apud catonẽ. Et videt̃ ex figura greca deriuari a ſcutra. Eſt enim ſcutra vaſis genus. qd̃ ⁊ ſcutula dr̃.

S ante E

Se duobus modis dr. Nã ⁊ pnomẽ ⁊ ppoſitio eſt. Pronomen aũt qñqꝫ p ſe profert̃: cũ aliquẽ qdpiaꝫ in aliũ feciſſe oſtẽdimus: vt hic fatet̃ ſe nocuiſſe mihi. Cũ aũt in ſeipm̃: tũc geminat̃ ⁊ dicimus ſeſe. Se ppoſitio ſemp cõpoſita inuenitur: ⁊ modo vim ſeparatiuã hꝫ: vt ſeparo ſeduco. modo abnegatiuã: vt Securus. Fitqꝫ vt qbuſdã placet a ſemis qd̃ ſeparationẽ facit. ſiue a ſecus. Sed magis puto ſemis ⁊ ſec⁹ ſicut ⁊ ſeorſum: a ſe ppoſitione fieri. Cõponit̃ vero cum dictione incipiẽte. a. C. vt Secedo. D. vt Seduco. E. vt ſeditio. vbi. d. interponitur euphonie cã. G. vt Segrego. J. vt Seiũgo. L. vt Seligo. P. vt Separo. U. vt Seuoco.

Sebennytum: vrbs in egypto: vbi ⁊ palus ⁊ amnis ſunt cognomines. Unde prefectura quoqꝫ Sebennytica. ⁊ Sebennyticum nili hoſtium vocari conſtat. quod in duo alia diuidit̃. ſ. in ſaiticum ⁊ mendeſium.

Sebunus pe. p. Lacus quẽ fluui⁹ lollius apud Sarnicuꝫ vallis calepine oppidũ. Hodie vulgus ipſum lacuꝫ Iſei appellat.

Sebetos. pe. pro. fons apud neapolim. cuius aqua vicati dicurens omnes fere vſus neapolitanis pſtat. Papi. li. i. ſyluarũ. Et pulchra tumeat ſebetos alumna.

Secedo. is. pe. pro. ſeorſum vado. ſeu ſeorſum venio. Plau. in am. Secede huc tu Soſia. Idem in Cur. Fugite oẽs abite ⁊ de via ſecedite. Item ſecedere ſignificat ſpatiari ⁊ a negocijs vacare. Inde ſeceſſio.

Seceſſus. us. mõ p diſceſſu ponit̃: modo pro vacatiõe. Modo pro ſinu ſecretiore. Uir. Eſt in ſeceſſu longo locus.

Secerno. is. ſecreui. ſecretũ. ſigt̃ diuido. Ci. Secernant ſe mali a boni. Hic ſecretum locũ dicimus ſolũ ⁊ quaſi a ceteris ſeparatum. Et ſecreta mãdata ſecretas lr̃as que vel nulli vel paucis cõmunicantur. Et a ſecretis cui ſecreta cõmittuntur. Aliqñ ſecernere eſt ſeponere. Ci. Luceio. Quod mihi acciderit optatius ſi in hac ſnĩa fueris: vt a cõtinentibus tuis ſcriptis in qbus perpetuã rerũ geſtarum hiſtoriã complecteris ſecernas hanc quaſi fabulam rerum euentorũqꝫ noſtrorum.

Secretarium: rerum ſecretaꝝ repoſitorium. Joſep. li. xviij. antiquitatum. Philoneꝫ ex ſecretario caius iubet excludi abſentemqꝫ fieri. Apul. in coſmographia appellat ſecretaria terre occultiora ſub terram loca.

Seceſpita: culter ferreus oblõgus manubrio eburneo rotundo ſolido iuncto ad capulũ argento auroqꝫ fixo clauis eneis: ere cyprio. quo flamines ad ſacrificia vtebant̃ a ſecando dicta. Sue. in Tibe. Nam ⁊ inter pontifices ſacrificanti ſimul pro ſeceſpita plumbeum cultrũ ſubijciendum curauit.

Secludo. is. pe. pro. ſeorſum cludo. i. claudo. Ci. li. i. tuſ. His demum quodã iter eſſe ſecluſum a cõcilio deoꝝ. Qñqꝫ Excludo. Uir. Soluite corde metum teucri: ſecludite curas.

Seco. as. ſecui ſectũ. pprie excido. Col. li. ij. Cũ ſecuerĩ aũt herbã medicam ſepius eam rigato. Et qm̃ dũ iter facimus quodãmodo viã diuidere videmur. ſecare pducere ponit̃ Uir. li. vj. Ille viã ſecat ad naues. Et ſecare eſt ſeq̃. Idem li. x. Que cuiqꝫ eſt fortuna hodie quã quiſqꝫ ſecat ſpem. Huius verbi cõpoſita ſunt. Cõſeco. qd̃ eſt ẽt ſeu totũ ſeco. Ci. li. i. offi. Id agendũ etiã eſt vt ea facere ne videamur irati. ſed ad vrẽdũ ⁊ ad cõſecandũ: ſic ⁊ ad hoc gñs caſtigãdi raro inuitiqꝫ veniemus. Circũſeco. Cato de re ruſt. Quãtũ putabis ei rei ſatis eſſe vini. tot vites ablaqueato ⁊ ſignato: earuꝫ radices circũſecato ⁊ purgato. Deſeco. Deorſum ſeu de aliqua re ſeco. Col. li. ij. Ea bubus ceteriſqꝫ pecudib⁹ optime deſecta pbet̃. Et li. iij. Si fieri põt iuxta aliquẽ modum ſerrula deſecato. Diſſeco varijs modis ſeco dilanio. Uide in dictiõe. Diſſecatus. Execo extra ſeco excido. Lact. li. j. Et eũ cum pellice dephenſum exectis virilib⁹ ſemiuirũ reddidit. Col. li. iij. Arborẽ qꝫ inſerere voles: diligẽter execato ea pte que maxĩe nitida eſt. Inſeco. intus ſeco. Idẽ li. v. Sequẽti deinde anno: inſecat̃ ſuperior ps curuature: vſqꝫ ad medullas. Interſeco. per mediũ ſeco. Perſeco perfecte ſeco. Proſeco ſeco. Uñ pſecta exta q̃ ſacrificijs adhibent̃. Preſeco pcido: añ ſeu prius ſeco. Col. li. iij. Radicẽ harũdinis acuta falce pſectaꝫ in pẽdẽti pluuia diſponito. Reſeco. reſcindo: de aliquo excido. Idem in eodẽ. Ueterẽ vineã ſi in ſũmo radices hẽbit reſecare nolito. alioqn ẽt nouellã vineã q̃ ex reſectiõe enata fuerit vini in vtile habebis. Ci. i Lel. p reſtingo poſuit. Neqꝫ id ad vinũ reſeco. vt illi q̃ hec ſubtilius diſſerũt: fortaſſe vere: ſed ad cõmunẽ vtilitatẽ parum. Subſeco ſubtus: ſeu paulatĩ ſeco. Col. li. ij. Quedã etiã ſubterranee peſtes adultas ſegetes radicibus ſubſectis enecant. Et oĩa habent pe. cor.

Sectio mõ cõciſio dr̃: mõ ps dimidia vel aliq̃ ps bonoruꝫ qua quis multatur. Ceſar. cõ. iij. Poſtridie ei⁹ diei refractis portis cum iam defenderet nemo atqꝫ intromiſſis militib⁹ noſtris ſectionẽ eius oppidi vniuerſam Ceſar vendidit.

Sectura: ipſa ſectio. Ply. li. xxxvij. Et qdẽ calaides tali ſectura formant̃. Item Secture cauerne ſubterranee. qꝫ a terra ſecte. i. diuiſe ſunt Ceſar. cõ. iiij. Quibus fortiter reſiſtentibus vineas terreſqꝫ egit: illi alias eruptiõe tẽtata: alias cuniculis ad aggerẽ vineaſqꝫ actis: cuius rei ſunt longe peritiſſimi aquitani. propterea qd̃ multis locis erarie ſecture ſunt.

Sectile. pe. cor. qꝫ ſecta excidi põt. Sectile porrum dr̃ ſectum ⁊ ſua ſponte cõciſum. Nam conciſum ⁊ ſectũ introrſus videtur. Iuue. Quis tecũ ſectile porrum: ſutor.

Sectius. a. um. pe. p. vt porrũ ſectiuũ. qꝫ folia ei⁹ ſepius ſecẽtur vt profundius creſcat. Duo enĩ ſunt porri genera. vnũ capitatũ alteꝝ ſectiuũ. Col. porrũ ſi ſectiuũ facere velis deñ⁹ ſatũ preceperunt priores relinqui: ⁊ ita cũ increuerit ſecari.

Sectores. q̃ ſpem ſui lucri ſecuti bona dãnatoꝝ emebãt ĩ auctionib⁹ ac poſtea p cõpẽdio vẽditabãt. qꝫ empta ſua pſequant̃. Inde a Cicerone. M. Antoni⁹ ſector põpeij appellat̃: qm̃ ĩ ſubhaſtatiõe bona. Cn. põpeij redemerat. Cice. p Rhoſcio. Neſcis per iſta tẽpora eoſdẽ fere ſectores fuiſſe bonoꝝ ⁊ coloꝝ. Item ſectores ſunt qui ex dãnatione accuſati dimiduꝫ bonoꝝ expectant aut certe aliquã partem ⁊ id perſequũtur.

Sector. aris. frequẽter ſequor qd̃ fit cũ q̃s aliquẽ ſeq̃ frequentat: vt eũ poſſit vel videre: vel alloqui. Plau. ĩ Ciſ. Anum ſectatus ſũ clamore p vias. Eſt ⁊ Sectari ↄtinue ſeq̃: vt fit cuꝫ quẽpiã in ſmonib⁹: in ſentẽtijs in diſciplinis ⁊ ceteris factĩ ſedulo ppetuoqꝫ ſeq̃mur ac imitamur. Uñ ⁊ ſecte phoruꝫ. i. duct⁹. Teren. in eu. Ibi hõ cepit me obſecrare vt ſibi liceret diſcere: id me ſectari iuſſi. ſi potis eſt. Huius cõpoſita ſunt Aſſector Cõſector. Lac. li. iij. Qui ſi aſino aut ſui aut cani facultas loquẽdi tribuat̃ q̃raſqꝫ ab his qd ſibi velit cũ femias tã rabide ↄſectant̃: vt vix diuelli queãt. Inſector pſequor.

Secta. a ſector. ſeu a ſectus ductus fieri conſtat. Ea inter philoſophos eſt aut phis ſimiles: vt platonici ariſtotelici. A grecis hereſis dicitur. Col. lib. ij. Quare antiquiſſimum eſt formam huius operis conſcribere quam velut ſectaꝫ legemqꝫ in proſcindendis agris ſequantur agricole. Hinc conſectaneus qui eiuſdem ſecte eſt Aug. lib. x. ci. dei. Quãto huma-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nius ⁊ tolerabiliꝰ ꝯſectaneꝰ tuꝰ platonicꝰ apuleius errauit.

Sectarius vervex qui gregem agnoꝛum pꝛecedens ducit.

Secula.pe.coꝛ. falx. a ſecando dicta hac vtuntur qui in pꝛatis herbas ſecant.

Securis:inſtrumētū ad ſecanda ligna. q̈ſi ſemiquiris vt inquit Ser.Sabini enī quirin haſtā appellant. Uirg.li.xi.ę̄ratam q̈tiens tarpeia ſecurim.Huius inſtrumenti īuētrix fuit penthesilea amazon. Uñ ⁊ amazones ſecurigerę a poetis dictę ſunt.Aliquando ſecuris ponitur pꝛo dignitate ⁊ magiſtratu qm̄ cōſules hēbant.xij.lictoꝛes qui geſtabant faſces virgaꝝ ſecuribus alligatos:huius diminutiuū eſt Securicula.

Securus:tranquillus :q̄ ſine cura eſt q̈ſi ſeoꝛſum a cura.Et differt a tutus.ꝙ ſecurus dicaꝉ is qui nō timet ēt ſi īmineat periculū. Tutus eſt extra periculū q̈uis ēt timeat. Aliqñ ſecurus capiꝉ.ꝓ cōtemptoꝛe.Uirg.Securus amoꝛum germanę.Hinc ſecuritas tranquillitas.

Securo.as.ſecurū facio.Aug.lib.Soli. Quę cū cōſidero cōtremiſcūt oīa oſſa mea.quoniā nō ſecuratur hō viuēs ſup terrā.Et lib.ij.acad.At ſi ī quoqꝫ foꝛtaſſe aberrauero:ſecurabis id:vt deinceps huiuſmodi delegationem non pertimeſcam.

Secale.pe.pꝛo.frugis genꝰ tm̄ ad arcendam famē vtile.fęcūda ſed gracili ſtipula.huic milium miſcetur paniſqꝫ fit melioꝛ.

Secoꝛs.⁊ ſocoꝛs dꝛ q̄ in coꝛde nihil ſe ad ꝓbitatem exercet:⁊ q̄ tardus vel negligēs eſt in cōſulendo meditādo ꝓſpiciendo ue q̄d opus ſit facto. Cōpoſitū nomen ex ſe ⁊ coꝛ.quaſi ſeoꝛſum a coꝛde. Uñ Secoꝛdia ⁊ Socoꝛdia pꝛo ipſo vitio quo quis in hmōi tardus aut negligens eſt.

Secubo ſecubas pe.coꝛ.Quęre in dictione Cubo.

Secūdus.a.um.qđ imediate ſeq̄tur pꝛimū.i. qđ ſcđo loco eſt.⁊ tam numerū q̈ꝫ oꝛdinē denotat.Per trāſlationem poniꝉ ꝓ ꝓſpero ꝙ ita vti volumꝰ ſecet.i.ſequaꝉ. vel ꝙ quę ad ſunt ꝓſpera eſſe dñr. Hinc ſecūda foꝛtuna quę vel nobis adeſt: vel nobis obſeq̄tur. Et res ſecūdę quę pꝛo noſtro deſiderio ſequūtur.Uir.Et ſeruare modū rebus ſublata ſecundis. Et ſecundo flumine nauigat:qui aqua ſequente nauigat:ideſt in eam partem fluente. ad quam tendimus. Sicut aduerſo flumine nauigat:qui cōtra aquam nauigat.

Secūdū aduerbialr̄.poniꝉ pꝛo iuxta:ſiue pꝛope. Nā qđ ſecūdo loco eſt ꝓpe eſt.Ser.Sul.Duo vulnera accepiſſe:vnū ī ſtomacho:alteꝝ ī capite ſcđm aurē. Aliqñ ſumiꝉ ꝓ poſt q̈ſi ſecūdo loco.Quintil.Nā ꝙ vnū mihi ſm̄ patrē foꝛtuna videbaꝉ paſſe p̄ſidiū:id ego ſperare ī alia foꝛte ñ poterā.Ci.Pꝛoxime aūt ⁊ ſcđꝫ deos hoīes hoībꝰ maxīe vtiles eē poſſunt. Aliqñ ſignt̄ pꝛo. vt ſcđꝫ te litē do. Scđm me iudica.i.ꝓ te ꝓ me.Sue.ī Clau.Abſentibꝰ ſcđm p̄ñtes dabat.Aliqñ.Jn.vt ſecundū q̄etem.i.inquiete.Jdē in Augu. Affirmauit ipm̄ eē cuius imago ſcđm quietem ſibi obuerſata ſit. Aliqñ Sup. Sal.ī Jug.Secūdū ea vti deliberetis vtere.Aliqñ ad ęmulationē:vt ſm̄ Pythagoꝛam viuo.i. ſimiliter illi. Aliquādo eam vim hꝫ.quaꝫ iuxta ſn̄iam: vt ſm̄ Platonē ſm̄ Ariſto.

Secūdo aduerbium.mō ſignt̄:vt pꝛimo ſcđo tertio. Mō.bis.vt ſcđo conſul.i.bis cōſul.Et ſcđo eum monueraꝫ.i.bis. Modo rurſus.Ci. Semel hominem allocutus fueram:an ſecundo mihi redeundum eſſet ignoꝛabam.

Secundo loco:oꝛnate dicitur.pꝛo eo quod eſt ſecundo.

Secūde.aꝝ.tātū pluraliter.pꝛo mēbꝛana illa qua partus obuolutus vtero ꝓdit.dictę ꝙ naſcentē īfantem ſequātur. Ply. Braſſicę ſementi cōtra ardoꝛem febꝛiuꝫ facit.⁊ ſtomachi vitia ⁊ ad ſecundas.Hę ēt volucrū appellantur.

Secundarius.a.um.q̈ſi ſecūdi oꝛdinis: vt panis:ſecūdarius vulgaris dꝛ.⁊ cibarius.Sue.ī Aug.Cibi minimi erat atqꝫ vulgaris fere:ſecūdariū panē ⁊ piſciculos minutos maxīe appetebat.Ply.li.xviij.Pꝛęterea floꝛis ſemodiū ⁊ cibarij ꝙ ſecundariū vocant ſextarios q̈ttuoꝛ furfuris ſextarios totideꝫ. Hic etiam ſecūdus dꝛ. Hoꝛ.Paſti ſiliquis ⁊ pane ſecundo.

Secundo.as.ꝓſpero.Pꝛoper. Jam liquiduꝫ nautis aura ſecūdat iter.Hinc Obſecūdo.as.de quo alibi.

Secus p̄poſitio ſignt̄ ꝓpe.Hoc eſt qđ in mente ſecat.i. ſequitur: vt ſecus decurſus aquaꝝ ſeruntꝉ ſalices. Aliqñ eſt aduerbiū ⁊ ſignificat aliter:pꝛęſertī.qñ nō vel haud.ſecū comites hēt. Uir.Haud ſecus androgeus viſu tremefactus abibat.

Secius q̄dā ⁊ a ſecus deriuāt.q̄dā a ſero. Uñ qñqꝫ ſumiꝉ pꝛo poſitio.qñqꝫ ꝓ minus vel tardius. Uirg. Nec ſecius oīs in vnguem arboꝛibus poſitis ſecto via limite quadret. Apul. Nec eo ſecio appꝛobabiꝉ tibi nūc etiaꝫ firmitas animi mei. Actius.Si foꝛte paulo q̈ꝫ veniaꝫ ſecius. Seciū a veteribus dicebatur.libum qđ in ſacrificio ſeceſpita ſecatur.

Sed ꝯiunctio.qñqꝫ inceptiua ē.Ter.in an.Sꝫ pāphilū video ꝑ atqꝫ.Qñqꝫ diſcretiua:vt ſi dicaꝫ. Non ſapiens ſed miſer es.

Sedeo.es.ſedi.ſeſſum:q̈uis neutrū ſit. Jnueniꝉ tñ in tertia perſona paſſiuę vocis ꝓlatū.Hiero.li.iij.Re.Et domūcula in q̄ ſedebaꝉ ad iudicandum erat in media poꝛticu ſimili opere. Cōponiꝉ autē ſedeo.a ſe ⁊ eo.quaſi ſeoꝛſuꝫ eo. Nā ſeoꝛſum īre videmur ⁊ q̈ſi a cęteris ſepari duꝫ ſedemus.Quidā a do.fieri exiſtimāt.ꝙ qui ſedet ſeoꝛſuꝫ dare ſe videꝉ. Eſtqꝫ ſedere oppoſitū ſtare ſeu ꝑgere.Pla. Si nō vbi ſedeas locus ē: at eſt vbi āmbules. Dicimuſqꝫ ſedeo ſuꝑ equū:⁊ ſedeo equo. Hiero.in li.numeri.Stetit angelus dñi in via cōtra Balaaꝫ q̄ ſedebat aſinę.De auibus vero ſedere dꝛ in loco altioꝛe eē: vt paſſer ſedet ī tecto.Coꝛnix ſedet in arboꝛe. Uirgi. Nocte ſedens ſerum canit impoꝛtuna per vmbꝛas. Quintil.Ut ſi queratur an ſit credibile ſuꝑ caput Ualerij pugnātis ſediſſe coꝛuum qui os oculoſqꝫ hoſtis galli roſtro atqꝫ alis euerberaret. Jta enim de auibus ſedere diciꝉ: vt de hoīe dum ſedet ſuꝑ equo quocūqꝫ modo : aut quocūqꝫ coꝛpoꝛis habitu ibi maneat.Aliqñ ignauiā ceſſationemqꝫ denotat. Uir.Sedeant ſpectētqꝫ latini.Ter. An ſedere opoꝛtuit domi virgineꝫ tam grādem.Aliqñ ſedere poniꝉ pꝛo placere. ⁊ tūc cum dtō cōſtruitur.Uirg. Jdqꝫ pio ſedet ęneę pꝛobat auctoꝛ aceſtes. Hiero.in deutro. Si aūt poſtea nō ſederit aīo tuo.dimittes eā liberā.Aliqñ ꝓ manere immoꝛari. Liui.li.ij. de ſcđo bel.pu.Jd hoꝛreum fuit pꝛęſidiuꝫ pęnis ſedentibus ad Trebiā. Aliqñ ſedere eſt cōſilium capere.conſiderare vt Celſa ſedet ęolus arce.Et Turnꝰ ſecreta valle ſedebat. Plau. Sine in xta aram ſedeaꝫ ⁊ dabo melioꝛa cōſilia. Et ſcđm augures ſedere eſt auguriū captare.Nā poſt deſignatas cęli ꝑtes a ſedentibꝰ captantur auguria.Huius verbi cōpoſita ſunt.Aſſideo.Cōſideo.ſimul ſedeo.Ci.lib.acad.Conſcedimꝰ oēs:tuꝫ Uarro ita exoꝛſus eſt.Circūſedeo. Diſſideo.deſideo. Jnſideo.Obſideo.Pꝛęſideo.poſſideo.Reſideo.Subſideo ⁊ ſuꝑſedeo.Jn quibus ſyllaba.ſi.coꝛripitur.

Sedes:locus in quo ſedemus quę ⁊ ſella ⁊ ſedile dꝛ.Jnterdum poniꝉ ꝓ habitaculo.ac domicilio:Cęſar.Creſcente eniꝫ ppl̄i multitudine mutare ſedes ſtatuerūt. Jnterdū ꝓ ſepulchꝛo. Uirg.Sedibus vt ſaltē placidis ī moꝛte q̄ſcaꝫ. Jnterdū ꝓ podice ⁊ ani circulo.Galenus.fiunt de nigra cholera qñ īuenas circa ſedē dēſinꝰ inciderit.Ply.lib.xxiij. Cinis ſarmētorū vitiūqꝫ ⁊ vinaceoꝝ condylomatis ⁊ ſedes vitijs medeꝉ.

Sedicula.parua ſedes:ſicut ędicula.ab ędes.

Sedile.pe.pꝛo.locus ad ſedendum.a ſede dictum.

Sedētarius.a.um.ꝙ ſedēdo fit. Unde ſedētarium laboꝛē dicimus q̄ ſedēdo cōtrahiꝉ.Apul.Ut ēt fatigationem ſedentariā īceſſus vegetatione diſcuterē.Et ſedetaria oꝑa quę ſedēdo fit.Col.Neqꝫ eni ſedentaria eius opera eſt:ſed modo ad telam debebit accedere:modo eos qui cibum familię conficiunt inuiſere.Sedentarij qui ſedendo opus faciunt ſicut ſutoꝛes:vt eſt apud plautum in aul.

Sedum herba quę ⁊ ſemꝑuiua diciꝉ a ſemper ſedendo : vel vt Merula inquit quam Anagoꝛuꝫ alio nomine vocāt.hanc alij.Sadum.alij ſeſunium vocant naſcitur in tegulis.⁊ apud noſtros bergomates oꝛigina dicitur.

Seduculum.quaſi ſuducula dictum genus flagelli eſt.quod vapulantes ſudare faciat.

Sedulus.pe.coꝛ.teſte Donato.⁊ Nonio.dꝛ q̄ ex aīo ⁊ ſine dolo ⁊ inſtāter intētus eſt:vt ſit q̈ſi aſſiduus.qꝛ negligētes doloſi dñr.Hīc ſedulitas ꝓ inſtāti ⁊ fideli officio ac diligētia. Sedulo aduerbiū.ſecꝰ a dolo.ſiue vt dicere ſolemꝰ realiter: inſtāter diligēter. quaſi aſſidendo hoc eſt ſine intermiſſione.

Aug.lib.v.cō.Sedulo agere cepam ꝓpter quod veneam.

Seditio.a ſe hoc eſt ſeorſuꝫ ⁊ itio cōponiť qđ nomē ſit ab eo.is.niſi velimꝰ ab ipſo verbo eo:cōpoſitionē initam fuiſſe: vt ſit Sedeo.is.ꝗꝫuis in vſu nō ſit. Ci.li.vi.de rep.declarat ſeditionis ꝓprietatē a diſſenſione ciuiū dictā eſſe.qđ ſeorſum eūt alij ad aliū.Eſt enī ꝓprie cū pplo diſcordante itur ad manus q̃lē deſcribit Virg. Ac veluti magno in populo cuꝫ ſepe coorta eſt ſeditio:ſeuitqꝫ animis ignobile vulgus. Iāqꝫ faces ⁊ ſaxa volant furor arma miniſtrat. Similiter ſeditio in exercitu dicitur in claſſe in campo: ⁊ vbicūqꝫ eſt multitudo hominum. Hinc ſeditioſus qui ſeditionem amat.

Seditionarius.qui ſeditionem facit. Unde ſcribitur di.xlvij.ſeditionarios ſtatuimus nunꝗ ordinandos clericos.

Sedo.as.a ſe.⁊ do.cōponitur ⁊ multa ſigt: vt ſunt res de quibꝰ agitur.que tñ ad vnū redeūt.ſ.mitigo.placo lenio remoueo freno extiguo ⁊ alia. Sal. Nāqꝫ aīus ipurꝰ dijs hoībuſqꝫ i feſtus neqꝫ vigilijs:neqꝫ quietibꝰ ſedari potuit ita ꝯſciētia mēteꝫ excitam vexabat.i.pacari. Ci.li.iiij. ad herē. Et hic ſitiēs ꝗꝫ maxie loq̃ť: neqꝫ hēat q̄ ſitim ſuā ſedet.i. extiguat. Alie ēt ſignificatiōes legentibꝰ obueniēt. Quidā cum diph. ſcribūt.vt ſit ſedo q̃ſi ſanū do.hoc eſt ab ira ⁊ furore ad lenitatē animi reuoco. Hinc ſedatio.de qua Ci.li.i.offi. Tēperātia ⁊ modus.omniſqꝫ ſedatio perturbationum animi.

Seduco.is.pe.ꝓ.ꝓprie ſeorſum duco ab alijs quaſi de rebꝰ aliq̄bus locutus. Ci. Trebo. Quod a te viro optimo ſeductꝰ ē tuoqꝫ bñficio adhuc viuit hec peſtis. Pla.in aul. Eo nūc ſecreto ego te hūc foras ſeduxi. Ci.li.i.tuſ. ad aīum tranſtulit. Cuꝫ a negocio oī auocamus aīum q̄d in quātū agimus niſi animū ad ſeipſum aduocamus: ſecū eſſe cogimus maxieqꝫ a corpe ſeducimus. In malam ꝑtem ꝑ trāſlationē ſignificat decipio. Ter.i an. Etiam nūc me ſeducere iſtis dictis poſtulas. Cic.pro flac. vſus eſt pro depono cum inquit remittant ſpiritus: comprimant animos ſuos: ſeducant arrogantiam

Seductile.pe.cor.qđ ſeduci.i.decipi pt. Augu.lib.ij.cō. calcabat me inimicꝰ inuiſibilis ⁊ ſeducebat me:qꝛ ego ſeductilis erā.

Seges: ꝓprie fruges eoꝝ ſeminū ex quibus cōficiť panis nondū demiſſa.qñqꝫ accipiť ꝓ ipſa hūo ad accipienda ſemina ſubacta nōdū ſata. Nā qñ ager ſatus noualis dicitur. Unde Var.ait. Seges dicitur qđ aratuꝫ ſed nec duꝫ ſatum eſt. a ſatu.i.ſemine. Virg. Illa ſeges demū votis reſpondet auari agricole biſqꝫ ſolem bis frigora ſentit. Ply.lib.xviij. Segetes que interquieuere fundunt roſam odoratiorem. ſatina adeo terra non ceſſat pere,

Segeta dea ꝗꝫ priſci ſolebant: vt letas faceret ſegetes.

Segmēta.ꝓprie ſegmina ideſt ſectiones a ſecādo. q̃ſi ſecamēta ⁊ ramēta.c.in.g.mutata: vt a fingo figmētū.a ſtringo ſtrigmētū. Quod ex plynio ītelligi pōt:cū ſecādoꝝ marmoꝝ rōnē afferēs ait lib.xxxvj. Craſſior arena laxioribus ſegmētis terit: ⁊ plus erodit marmoris. Hel. Unguiū dialis ⁊ capilli ſegmina ſubter arborē felicē terrā operiunt. Hiero. Segmenta eboris i medelas varias aſſumūtur. Segmēta ēt inciſure ⁊ virgule ſecate ex gēmis ⁊ vnionibus. Uñ ꝑtes ⁊ vt ita dicā mēbra mūdi ī que vniuerſa terra digeriť: q̄ nři circulos greci paralellos appellāt: ⁊ climata ſegm̃ta dñr. Ply.li.vj. Plura aūt ſunt ſegmēta mūdi ꝑ̃ncipium hꝫ indie pars verſa ad hauſtrū patetqꝫ vſqꝫ ad arabiā: ⁊ rubri maris accolas. Idē. Qđ ſuꝑ ē terraꝝ tribus aſſignať ſegmētis. Et qm̃ ornamētū colli qđ monile vocatur ex ſegmētis fieri cōſueuit.i.ex bracteolis argēteis aureiſue ſegmētū ēt appellať. Ual.max. Datuꝫ eſt mulieribꝰ: vt ſagmēta aurea geſtarēt. Iuue. Segmenta ⁊ lōgos habitus ⁊ flāmea ſumit. Sunt tñ q̄ ibi ſegmenta interꝑ̃tenť faſciolas que in ordine veſtis extrema ꝑte aſſute iuncteqꝫ ornamēto ſint indumentis mulieribus: vel quibꝰ noua nupta amicitur: vt ait probus. Alij pro margaritis ⁊ murenulis hoc eſt torquibus.

Segm̃tate veſtes dñr purpuree ſegmentis.i.bracteolis lanceolis meandris limis ⁊ orbiculis variegāter ī texte. Oui.libro tertio de arte. Quid de veſte loquar non iam ſegmēta requiro nec que de tyrio murice lana rubet. Quicq̄d etiam ex tenuiſſimis ſegmentis vermiculatim cōpoſitū ē ēt ſi ſegmenta lignea ſūt: ſegmentatū dř. Iuue. Et ſegmētatis dormiſſe ꝑuula cunis.i.vermiculato emblemate pictis.vel ꝑ̃ſegminibꝰ.i tenuiſſimis ligneis ramētis ac verſicoloribꝰ depictis: ꝗꝫuis ēt ītelligi poſſit ſegmēto tectis. Hoc ī pauimētis Teſſellatum dř. de quo alibi. Ornamentū quoqꝫ equoꝝ a collo in pectus prependens Segmentum dici poteſt.

Segmen. idem qđ ſegmentum.i. ſectiones.a quo fiunt preſegmen ⁊ reſegmen.

Segmētarij: qui veſtes ex auro laborant.

Segnis.quaſi ſeorſum a recto nitēs.g. īterpoſita cā eu. Et forte magna ad dřiaꝫ ſenis. Cōponiť igiť ſegnis a ſe.⁊ nitor. Uel dř ſegnis q̃ſi ſine igne. Uñ ſegnis hō.i. tardus ⁊ ignarus: ſicut ecōtrario ardēs ꝓ feſtinante ⁊ acuto īgenio. Uir.lib.iij. haud ſegnis ſtrato ſurgit palinurus ⁊ oēs explorat ventos. Interdū poniť ꝓ infecundo ⁊ inutili. Idem li.i.ge. Segniſqꝫ horreret i aruis carduus. Hinc ſegnicies ſiue ſegnicia tarditas negligētia ad agēdū: qꝛ vt feſtus inquit: ſit ſine nitēdo q̄d vtile ⁊ honeſtū Socordia vō eſt. negligētia in cōſulēdo meditādo ꝓ̃ſpiciēdo q̄d opus ſit facto. Ter.ī and. Eniuero daue nihil loci eſt ſegnitie neqꝫ ſecordie. qñqꝫ ſegnities dř infecūditas. Ply. Hinc negligētia cultoꝝ: hinc agroꝝ ſegnities. Legiť ⁊ ſegnitas ꝓ ſegnitia. Ci.li.de ora. Et qñ de prudentia diximus: caſtigemus etiam ſegnitatem.

Segobriga. oppidum celtiberie vbi ſertorius ⁊ metellus prelium commiſere.

Segrego.as.pe.cor.ex ſe ⁊ grego. Uñ ⁊ congrego.q̄ ſunt cōtraria. Eſt.n.ſegregare ab alioruꝫ numero vel ſocietate vel grege ſeparare. Ter.in ecy. Nam ſi is eſt vt hec nunc pāphilum vere a ſe ſegregarit.

Seir: mons in terra Edom in quo habitauit Eſau in regione gabalena.que ex eo qꝛ Eſau piloſus eſſet ⁊ hiſpidus: ſeir.i.piloſi nomen accepit.

Seiugi ⁊ ſeiuges.pe.cor.dñr equi ſemi ad vnū currum adhabiti. Apul.in floridis. Uir.cui oēs ꝓiēcie quadriiuges ⁊ ſeiuges currus vbiqꝫ gentium ponere gratulantur.

Seiūgo.ſeorſuꝫ iūgo.⁊ ꝑ ſe pono.ſiue ſeꝑo. Ci.lētulo. Tibi aūt multo notior atqꝫ illuſtrior meꝰ in te aīus eſſet ſi hoc tēpore oī quo ſeiuncti fuimus ⁊ vna ⁊ rome fuiſſemus.

Selemetes.lapis in ꝑſide: cuius interior cādor.vt ſcribit Aug. lib.xxi.ci.dei.cum luna creſcit ⁊ deficit.

Selibra: dimidia libra.

Seligo.is.pe.cor.ſeorſum colligo. ſecerno. Cic.de opti. genere dicendi. Que exempla ſe legiſſem niſi vel nota eſſe arbitrarer: vel poſſe eligere qui querentur.

Seliquaſtra genus ſediliū eſt antiqui gñis.d.littera in.L.conuerſa.ſicut ⁊ in ſella ⁊ ſolio factu eſt: que oia a ſedendo dicta ſunt. At ſiliquaſtruꝫ.herba hortenſis que alio nomine piperitis nominatur: vt meminit Plynius.

Sella.quaſi ſeda.a ſedēdo. Et erat apud romanos.magiſtratuum edilis ⁊ pretoris ſedes.qua per vrbem ius dicentes cōportabātur. Greci autem θρονον ſellam dicunt.

Sellaria.dicta ſunt loca in q̄bus ſedes diſponi ſolebant. Plyn. lib.xxxiiij. Atqꝫ ex oībus q̄retuli clariſſima: queqꝫ in vrbe iā ſūt dicata a Ueſpaſiano pricipe ī tēplo pacis: alijſqꝫ eius operibus violētia neronis ī vrbē conuecta ⁊ in ſellarijs domus auree diſpoſita. Sue.in tybe. Seceſſu vero caprenſi ēt ſellariam excogitauit ſedē arcanaꝝ libidinū. Huius diminutiuū eſt ſellariola Mar. In ſellariolis vagus popinis.

Sellularij opifices q̄ ſedēdo opus faciūt: quos Liui.li.viij.ſcribit militie minime aptos. Sic ſedētarium opꝰ de quo ſupra.

Seleucꝰ.fuit vnꝰ ex ꝑ̃ncipibus Alexādri q̄ primꝰ poſt alexādri mortem regnauit in ſyria annos.xxxx. Fuerūt ⁊ alij ſeleuci.

Seleucia: ꝑ̃ma Syrie ciuitas vt inq̄t Stra.iuxta quam Orōtes affluit amnis.hanc alij a Nicanore: alij a nicatore conditaꝫ ferūt. Stra. Seleuciā inq̄t ad Tygrim amnem iuxta babylonē tercētis fere ſtadijs Seleucꝰ nicator exedificauit. Ptol. tres ſeleucias facit. Pieriā ad euphratē: ad bellum. Scribit Ply.li.vj.ſeleuciam plerūqꝫ Meſopotamiā dictā fuiſſe.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Selin⁹.pe.ꝑ.nomē fluuij.a quo ēt oppido nomē datū eſt.Sylius.Necnō ꝙ potāt hijpſamqꝫ alabynqꝫ ſonoros Selinus

Selinō:latine Apiū.a quo petroſilon. Selinis vrbs a Selino ꝙ ibi plurimum naſcatur.

Semel:aduerbiū q̄ſi vna nō diuiſim: vel vno vt ita dicam tēpore.Nā qđ ſemel fit nullā recipit diuiſionē. Aliqñ accipitur ꝓ vno loco:ꝓ oib⁹: ſiue ſūmatī aut in ſūma.Quītil. Deniqꝫ vt ſemel finiā ſic fere cōponēdū cū ꝓnūciabis erit. Idē: Et vt ſemel oīa cōplectar.Vñ ⁊ ꝓ imutabil'r irreuocabiliterqꝫ poni cōſueuit:qꝛ qđ ſemel tm̄ fit: nō hꝫ regreſſū vt rurſus fiat.Hiero.in.ps. Semel locutus eſt deus duo hęc audiui. Aliqñ ſig̃t cito.Vir.Qui ne quid tale videret ꝓcubuit moriēs:⁊ humū ſemel ore momordit.Ouid. Nulla reparabilis arte lęſa pudicitia eſt:deperit illa ſemel.

Semele.pe.cor.Cadmi filia. de qua Prop. Narabis ſemele ꝙ ſit formoſa.

Semen q̄ſi ſerimē.a ſero.is.qđ ēt v̄gultis ⁊ ſurculis dr̄. Virgi. Seminib⁹ poſitis ſupeſt deducere terram ſępi⁹. Col.iij.Si cōplurib⁹ videmijs eūdē tenorē ſuarint ex eiuſmodi vitib⁹ lecta ſemia multū bonūqꝫ vinū ꝑbebūt. Eſt ⁊ ſemē frumēti gnis qđ zeam appellant ſil'e farri. Ex ea aliqua fit ꝑclara res.

Seminiū.idē qđ ſemen vel hęrba.vel quid ꝓducibile.Col.li.ij. Nōnūꝗ̄ ſupfuſa terra latētibus ſeminijs . Qñqꝫ accipit̃ ꝓ ſeminis lucro. Pla.i ru. Veni dat̃ merces ñ hꝫ ſuo ſeminio.

Seminariū ēt ſemē dr̄ qđ ⁊ ꝓ plātario.i.ꝓ loco in quo plantę ſeu ſemina cōponūtur.capi ſolet.Col.li.iij. Qui vineā vel arbuſtū cōſtituere volet:ſeminaria pri⁹ facere dꝫ.Sic enī ſciet cui⁹ gnis vitē poſiturus ſit. Idē li.vi.Opam dabit ne e mortuis arborib⁹ rareſcat:ac ꝑmā quāqꝫ ſenio ac tēpeſtate afflictā ſummoueat:⁊ inuicē nouellā ſobolē ſubſtituat:Id autē facile cōſequi poterit ſi vlmoꝝ ſeminariū ꝑatum habuerit. Aliqñ ſeminariū dicit̃ arbor de qua aliq̄d ſumit̃ vt plātet̃ idē. Satoris offm̄ ē de ſeminario trāſferre plantam.

Seminari⁹.a.um.qđ ad ſeminādū ꝑtinet. Amb. Ineſt naſcentibus ſingulis:aut ſemen.aut virtus aliqua ſeminaria.

Semētis fę.gnis.ſig̃t ipſam ſationē ſeu ſeminationem. Ply.li.xviij.Sūt ꝙ ꝑperēt atqꝫ ita ꝓnūciēt feſtinatā ſementē ſępe decipe:ſerotinā ſemꝑ.Col.li.xij. Quib⁹ magna ſementis preparatur. Liui. Vt cāpani ſementem facere poſſent. Accipitur nōnūꝗ̄ ꝓ ſemie. Hie.i Gn. Et hñs vnūqđqꝫ ſemētē iuxta gnis ſuū. Oui.li.i.faſ. Villice da requiē terrę ſemente ꝑacta. Nōnūꝗ̄ ꝓ ſeminādi tpe. Colū.li.ij. Pria ſementis rari⁹ ſerē ꝑmittit nouiſſima ſpiſſi⁹ poſtulat.i.ꝑmū tp̄s ſatiōis Idē. Sēinari dꝫ poſt ęq̄noctiū media fere ſementi lęto ſolo.

Sementinus.a.um. vt diſ.v. Et ſunt verba.Gre. Ab omnibus quoqꝫ quę ſementinaꝝ trahunt originem carnis ieiunem⁹.a lacte videlicet caſeo ⁊ ouis.

Semēticus.a.um.pe.cor.qđ ſeminari pōt. Ply.lib.xviij. Semētica aūt triticū hordeū frumēta multis radicantur febris.

Semento.as ſemen produco. Idē in eodem.Eſt in primis inutile enaſci hęrbas ſementaturas.

Sementinę ferię a ſemente:quę ideo inſtitutę ſunt vt ſemētem maiorem facere poſſent.

Semino.as. notę ſignificationis. Col. Seminari dꝫ hordeum poſt ęq̄noctiū. Per trāſlationē ſig̃t ſpergo diuulgo. Lac.li.iiij.Et cultū dei ꝑ totā terram ſeminaret. Huius compoſita ſūt.Diſſemino.qđ ē varie:vel diuerſis locis ſemino Hiero.in Gñ.Tres iſti ſūt filij noe.⁊ ab his diſſeminatū eſt omne hoīum gnis ſuꝑ vniuerſam terrā. Inſemino intus ſemino. Gel.Taleꝗ̄ ⁊ morbos ſenſim atqꝫ in diē lōgam viſceribus inſeminare.Superſemino. Aug.Venit diabolus ⁊ ſuꝑſeminauit eos quos malos filios dominus interpretatur.

Semis:ſig̃t dimidiū:vt ſemideus:ſemiuiuus. Aliqñ accipit̃ ꝓ media libra.Verum quandoqꝫ indeclinabile eſt.vt duos ⁊ ſemis cubitos habet. Quandoqꝫ ſemiſſis gtm̄ facit. Hier.in Exo.Duos cubitos ⁊ dimidiū tenebit lōgitudo eius. ⁊ cubitum ac ſemiſſem latitudo.

Semiſſis gñs mēſurę ⁊ monetę. Semiſſis hō.dicitur hō vilis ⁊ quaſi ſemihomo. ſicut ſemiſſem ſemiaſſem dicim⁹. Vati. Ciceroni.Simul vo ſemiſſis hō cōtra me arma tulit.

Semianimis.quaſi exanimat⁹. Simicirculus: medi⁹ circulus

Semiplenus non perfecte plenus.

Semiplagium:paruum rete.

Semetrum.pe.cor.media menſura.

Semeſum.pe.cor.ſemicomeſtū.Eadē.n.forma dicit̃.qua ambeſum ⁊ comeſum.Sue.in Tibe.Solēnibus ipſe cęnis pridiana ſępe ac ſeneſa opſonia appoſuit.

Semiplotia:ſoleę quibus vtebantur inuenando quo planius pedem ponerent.

Semeſtris luna dicitur cum menſis medium per menſa eſt ſpatium Semaſtris res quę ex ſex menſium. Semeſtre aurum ſex menſium annona pecuniaria.

Semimares.pe.cor.ſemiuiri non perfecte viri. Idem ſignificat ſemiuir pro eunucho.

Semicintiū.ſuccinctoꝝ:ꝙ mediū hominē cingat.i.veſtiat. Eſt enī gen⁹ veſtis breuiſſimę quo venter ⁊ velanda teguntur. Hier.ꝯtra rufi. Hoc ſolū requiro ab eximia ſanctitate ⁊ cenſura tua cuius tanta eſt puritas:vt ad ſudaria ſemicintia tua dęmones rugiant:cuius exemplum i ſcribendo ſequaris.

Semiſerus.pe.cor.non prorſus ferus vt ceruus.

Semuncia.dimidia vncia. Perſi.Sꝫ nullo taure litabis hęreat in ſtultis breuis vt ſemuncia recti.

Semiuſtus.dimidia ꝑte vſtus.Seminudus dimidia parte nudatus.Semiruta.pe.cor. ex parte diruta. Semipes.dimidius pes.Semiuiuus.idem qđ ſemimortuus. ⁊ quandoqꝫ debilis dicitur ⁊ vigoris exigui.

Semiſpathium:breuior enſis.

Semitogiū.breuis ⁊ quaſi dimidia toga.a quo Semitogatus

Semiuocales.quaſi dimidiatum vocalium ſonū habentes.

Semita.pe.cor.quaſi ſemiter: via arcta dimidia via. Eſt.n.minor ꝗ̄ via.Vñ Semito.as.de quo in dictione. Limito.

Semiquinaria diuiſio eſt cum in ſcandendo quinqꝫ per dimidium diuiduntur vltimę dictionis ſuperſint:vt Arma virūqꝫ cano. Semiſeptenaria diuiſio cum id fit in ſex pedibus: vt Arma virumqꝫ cano troię.

Semodus.quaſi ſem iſmodius. Iuue. Et tamen imo ſemodio ſcobis hęc emendat ſeruulus vnus.

Semiramis.is.vel idis.Vñ actūm ſemiramin. vl' ſemiramidē facit:fuit nomē Aſſyrioꝝ regię Nini regis vxoris .quę mortuo viro res ꝑclaras geſſit.Vex eadē ipudica ⁊ mollis fuiſſe tradit̃ vtpote ꝙ filij ꝯcubitū expetierit. ⁊ equū vſqꝫ ad coitū adamaſſe dicat̃.De hac Plutar.in apophthegmatis ſcribit.Simiramis qđ ſemi ſepulchrū ꝯſtruxerat i ſcripſit litteris.Quicūqꝫ rex pecūijs idiguerit Patefacto monumēto quo voluerit accipito. Itaqꝫ Dari⁹ ſublato lapide pecūiaꝝ nihil īuenit:ſed alias reꝑit litteras:ꝙ hęc dicerēt. Ni mal⁹ vir eēs ac nūmis īſatiabilis cadauex loculos nō moueres. Semiramis ligua ſyria auē ſig̃t. Nāqꝫ ab auib⁹ adhuc īfans nutrita dr̄. Scribit Val.max. dū die q̄dā circa cultū corꝑis occupata eēt ⁊ nūciaret̃ illi babylonē defeciſſe:ſoluta adhuc altera ꝑte criniū ꝓtinus ad eā expugnādā cucurrit.nec pri⁹ ꝺcorē capilloꝝ redegit i ordinē ꝗ̄ tātā vrbē i ſuā poteſtatem reſtituerit. Huius.pe.cor.eſt. Iuue.Quod neqꝫ in aſſyrio pharetrata ſemiramis orbe . exercitum ſcribit Suidas ipſius. πεζου μεν μυρι αδας το ιππικου δε εκατον αρε πανηφορων δε αρματων μυριαδας δεκα ανδρων επι καμηλων μαχομενων το ισον πληθος αλλων δε καμηλων μυριαδας εικοσι. βυρσας δε βοων ωμοδεψητων εις λ μυριαδας ναυς ναυπηγεισδαι τρισχιλιας. ⁊ m'lta alia quę ꝓſeq̄t̃ admirāda.

Semoueo.es.pe.cor.ſeorſum moueo. Aug.lib.v.cō. Statimqꝫ cognitū manu . apphenſa ſe mouit a turbis. ⁊ tanti mali cauſam quęrens:quod geſtum eſſet audiuit.

Sempiternū.quaſi ſemꝑ ęternū. Vide in dictione perpetuum.

Sēperuiuū : hęrba ꝙ gręce Aizon dr̄ αει ſemꝑ. ζαω viuo herba hꝫ folio carnoſo leni atqꝫ oblōgo. Duo ei⁹ gnis ſunt. Maius īfictilib⁹ vaſculis ſerit̃.qđ aliq̄d buphthalmon a ſilitudine.hꝫ eſt bouis oculū vocant. βους.n.bos. οφθαλμος.

oculus. Alij ζωοφθαλμον. h' ē aĩalis oculū. ζῶον eniꝫ eſt animal. και οτι ζωεςι το οραω ενθεν οφθαλμος. Alij hypogeſeon qm̃ fere in ſubgrūdijs naſcit̃. Alteꝝ gn̄s eſt minuſculū qđ Erithelles vocāt̃: q̄ſi amoꝛ floꝛeſcens. θαλλω eni floꝛeſco ſig̃t. aliud Tritelles ꝙ ter floꝛeat. Aliud chryſotelles ꝙ ter floꝛē ꝓducat. Latini ꝑmum gn̄s a ſempſedendo ſedū cubiti altitudinē excedat craſſitudine pluſq̄ȝ pollicari. Scđm vo oculum vocant: aut dignitatē plerūq̄ȝ ſempuiuū. Quod minus eſt in muris parietiniſq̄ȝ naſcitur ꝛ tegiolis.

Sena: Inſula britanico mari aduerſa littoꝛibus Gallię auctoꝛ Pompo. li. iij. Eſt ꝛ nomen ciuitatis ĩclytę ĩ Thuſcia quam Btenus Galloꝝ dux ꝓ ſenibus valitudinarijſq̄ȝ armentis extruxit anno ante chꝛiſti aduentum. ccclxij.

Sennaar. campus babylonis in quo turris extructa eſt. Inde egreſſu aſſur ędificauit niniuem.

Senex: dict' videt̃ q̄ſi ſemies. ꝙ acta maioꝛe ſuę ętatis pte iam moꝛti ꝓpinqoꝛ ſit. Et eſt gn̄is cō. ẜm Priſ. Uar. de lin. la. Et tua amica ſenex. Hui' gtūs ē ſenes vel ſenicis ẜm analogia. Plau. ĩ ciſ. Uos negocioli ſenicis ſoletis eē. Cōpatiuū eſt ſenioꝛ. qđ valde ſenē ſig̃t. Oui. li. xij. me. Tū ſenioꝛ q̄ȝuis obſtet mihi lōga vetuſtas. Quintil. de Iſocrate. Eo nāq̄ȝ ſeniore octauū. n. ꝛ. nōageſimū cōpleuit ānū ꝓcipue Ariſto. pomeridianis ſcholis cępit. Capit̃ qn̄q̄ȝ ēt ſenioꝛ. pꝛo magis ſene. Seneca epl'a. lxxv. Queādmodū ex duob' ſapiētib' q̄ ſanioꝛ deceſſit nō ē beatioꝛ eo cui' iter paucioꝛes ānos terminata ē virt'. Et ē ſenioꝛ gn̄is com. Amb. Et iō cū āgelus abſcōdita nūciaret vt fides adſtrueret̃ exēplo ſenioꝛis fęminę ſterilisq̄ȝ ꝯceptū v̄ginis marię nūciauit. Senes vocant̃ q̄ȝtū ad ꝑuatā ipſoꝝ vitā ꝙ vſq̄ȝ ad ſenilē ętatē vixerit. Ueteres quātū ad publicū tēpus ꝙ alia ętate vixerūt ēt ſi ad ſenium nō ꝑuenerūt vtriq̄ȝ antiqui dicūtur ſed magis veteres q̄ȝ ſenes.

Senectus. ſenecta ſeniū. ſenitudo ꝛ ſenitas ĩ eodē ſenſu accipiuntur: ꝓ ſenū ętate. Sed nō dr̃ ſenecta ętas niſi dicam' ętas ſenecta. Eſt autēȝ ſenectus ſexta hoĩum ętas. dicta a ſenario numero: vel a ſentiēdo q̄ȝ ĩ ea ſenſus deficiat: ſiue a ſeneſco. is. ſenui ſenectū. Uñ ſenectus. a. um. nomē verbale. Sal. li. iiij. Hiſto. oēs q̄bus ſenecto coꝛpe aĩus militaris erat ętas q̄dē ĩcipit ab ĩfantia vſq̄ȝ ad ſeptimū ānū q̄ dicit̃ a nō fando: qꝛ hō ĩ ea nō fatur: vel ſi fatur ĩperfectus ē ſermo. ſcđa pueritia cuius pars ē pubertas vſq̄ȝ ad. xiiij. Tertia adoleſcētia. Quarta iuuēta. Quīta virilis etas. Sexta ſenectus cuius ps eſt decrepitas. Senectus etiam dicitur coꝛiuꝫ vetus quo ſerpentes exuūtur. Uide in dictione Uernatio.

Seniū: idē ꝙ ſenectus: Dicimus. n. hic homo cōfectus eſt ſenio Quandoq̄ȝ ēt dicit̃ tędium triſtitia ꝛ moleſtia. ꝙ ſenes omnibus odio ſūt. Turpil. Quia odio ac ſenio mihi nuptię ſūt. Neuius ſenium ſonticuꝫ appellat quaſi nocens. qꝛ ſenectus naturalis moꝛbus eſt vt inquit Ariſtoteles.

Seneo. es. ſenui ſenectū. a quo ſeneſco ſenex fio. Unde ꝛ conſeneſco. qđ Uar. poſuit pꝛo pure fio. cum ait. Ob quā rē oua. aut inęqualiter matureſcunt aut conſeneſcunt.

Senecio. diminutiuū ē a ſenex. quo noīe ēt dcā ē hęrba ꝙ vere caneſcat. q̄ alio noīe Erigeron vocat̃ ĩtegulis ꝛ ĩ muris naſcens ſpē ꝛ mollicia trixagenis cauliculis ſubrubicūdis.

Senio ĩ talis ſex pūcta cōtinet. Nā a ſenario nūero dici videt̃. Uñ ꝛ ei' iactus ꝑutilis erat. Interduꝫ ēt dānoſus ſicut ꝛ canis. Nā qui eiecerat canē. aut ſenioꝛē: ille denarios ſingulos cōferebat in medium: vt eſt apud Sue. in Aug. De ſenione ꝛ cane. Mar. Senio nec noſtrū eū cane quaſſat ebur. Perſ. iure ꝛ enim id ſummum ꝙ dexter ſenio ferret. Scire erat in voto. Exiſtimāt eruditi ſenionem ſig̃are quaternariū. ꝙ. ſ. q̄ iecerat duos ſeniones ille q̄ttuoꝛ nummos lucrabatur.

Senatus. tus. ꝛ ſenati a ſenectute. vel a ſinēdo: qꝛ magiſtratib' nō plus licebat. q̄ȝ ſenatus ꝑmitteret. Et ſignificat tam locū in quem ſenatoꝛes conueniunt. q̄ȝ ipſos ſenatoꝛes.

Senatus ꝯſultū. i. ſenatus ſn̄ia: qđ fiebat: aut ꝑ rogationē cū rogabat̃ vnuſq̄ſq̄ȝ ſn̄iam quā verbis efferebat: aut ꝑ diſceſſionē: qn̄ plerīq̄ȝ idē ſentiētes in vnā ptē pedib' ibāt ſicut teſtatur Gel. lib. i. Flauius Uopiſcus de Aureliano. Deide alijs manū poꝛrigētib': alijs pedibus in ſn̄iam euntibus pleriſq̄ȝ verbo conſentiētibus conditum eſt ſenatus conſultum.

Senaculum: vbi ſenatoꝛes ꝯſultandi gratia conſiſtebant. Ual. ſcribit ſenatuꝫ apud ſenaculum habitare conſueuiſſe. vt cuꝫ a curia vocaretur pꝛeſto ad eſſet.

Senatoꝛes inq̄t Plutar. in ꝓblemate: alios patres vocant: alios patres conſcriptos: qꝛ pꝛimis a romulo alij additi ꝛ conſcripti: vel qꝛ qui ſn̄iam dicunt conſcripti: qui nō ſolum patres vocati. Ulp. dicit ſenatoꝛes qui a patricijs ꝛ cōſularib' vſq̄ȝ ad oēs illuſtres viros deſcēdūt qui hi ſoli in ſenatu dicere ſn̄iam pn̄t: appellatiq̄ȝ ſunt ab ętate pꝛouecta ꝙ tales in pꝛincipio ĩ ſenatū electi fuere. Sed ꝛ a ſinendo dici poſſunt ſenatoꝛes qm̄ ipſi agendi facultatem dabant.

Senatoꝛius. a. um. qđ ē ſenatoꝛis: vel ſenatoꝛia dignitas. Aug. li. ij. ci. dei. Romani hoībus ſcęnicis nec plebeiam tribum. quanto minus ſenatoꝛiam dehoneſtari ſinunt.

Senarius. a. um. qđ conſtat ex ſex rebus: vt ſenarius numerus Hinc Senarioli dicti ſūt verſus a ſex pedibus. Cic. li. v. tuſ. Tenebaꝫ. n. quoſdam ſenariolos quos in eius monumento eē in ſcriptos acceperaꝫ qui declarabant in ſūmo ſepulchꝛo ſphęram eſſe poſitam cum cylindro.

Sentio. is. ſi. ſuꝫ. ſenſu ꝑcipio qđ ad coꝛpus tm̄ pertinet. Unde q̄nq̄ȝ coꝛꝑis ſenſus appellati ſūt. viſus auditus guſtus odoratus ꝛ tactus. Interdum ſentire ponitur pꝛo intelligere. Ci. Nā ꝛ ipſe anim' ſentit neſcio quid ĩ ſe eē diuinū. Hier. ad Pauli. Nolo vt offendaris in ſcripturis ſanctis ĩ ſimplicitate ꝛ q̄ſi vilitate verboꝝ. quę vel vitio interpꝛętū: vel de induſtria ſic pꝛolatę ſunt: vt ruſticā concionē facilius ĩſtruerent: ꝛ in vna eadēq̄ȝ hoꝛa. aliter doctus aliter ſentiret indoctus. Interdū iudicare. Ply. Junioꝛ. Cupio abs te intelligere quid ſentias Interduꝫ aduertere. Pla. in am. Nec noſtrū quiſq̄ȝ ſenſimus cū peperit. Huius cōpoſita ſunt. Aſſentio. Conſentio. qđ eſt cōuenio. Lac. lib. i. Si cōgruentes annos diuidas numerus cōſentiet. Inde Conſentaneus. a. um pꝛo cōuenienti. Ci. li. i. offi. hę igitur diſciplinę ſibi conſentaneę velint de officio nihil quęant dicere. Aliqn̄ ꝯſentire eſt acq̄eſcere. Unde conſenſus. Abſentio. Diſſentio. Pręſentio. ante vel pꝛius ſentio. hoc eſt aduerto ꝛ pręcognoſco. Cicero de diui. Quia commodius arbitratus es ſeparatim id queri de eoq̄ȝ diſſeri. i. de diuinatione quę eſt earum reruꝫ quę foꝛtuitę putantur ꝑdictio atq̄ȝ pręſenſio. Hic pręſentiſco. Perſentio ꝑfecte ſentio. a quo ꝑſentiſco. Ter. ĩ heau. Merito nunc ego ſuccēſeo. quot res ōdere vbi poſſeꝫ ꝑſentiſcere. Subſentio. aliq̄ȝtū ſentio. aduerto. Idem in eu. Et ſi ſubſenſi id quoq̄ȝ illos ibi eſſe id agere inter ſe clanculum.

Sēſus. us. a ſentio. ꝙ ꝑ eos tanq̄ȝ ꝑ q̄ſdā feneſtras aĩus ſentit. Nā ſēſus ſūt q̄ ſentiūt. ſenſa q̄ ſentiūt̃. Et lꝫ ꝓpꝛie ſēſus ſint coꝛꝑis: ꝯſuetudo tm̄ iā tenuit vt mēte ꝯcepta ſenſus vocarem' q̄ ēt ſenſa dn̄r. Ci. li. de oꝛa. Et qđ dicēdo exꝑmere ſenſa poſſum'. Aug. li. ij. ci. dei. Nō mlto ẜmone opus eēt ad ꝯuicēdū quēlibet vanę opionis erroꝛē his q̄ recte ſentiūt. ꝛ ſenſa v̄bis ſufficiētib' explicāt Et li. xi. Sic̄ ō viſibilib' q̄ n̄ videm' eis credim' q̄ viderūt: atq̄ȝ ita de cęteris quę ad ſuū quēq̄ȝ ſenſuꝫ coꝛꝑis ꝑtinēt: ita de his quę aĩo ac mēte ſentiūtur: qꝛ ꝛ ipſe rectiſſime dicit̃ ſēſus. Uñ ꝛ ſn̄ia vocabulū accepit. hoc eſt de inuiſibilibus quę a noſtro ſenſu interioꝛe remota ſunt. Accipitur etiam qn̄q̄ȝ ſenſus pꝛo intelligentia.

Senſus. a. um. ꝑticipiū ē. Uñ dicimus. Doloꝛ ſenſus eſt a me.

Senſim aduerbiū ſig̃t paulatim qꝛ ea maxime ſenſum faciunt q̄ moꝛant̃. q̄ſi cū meditatiōe ꝛ ſenſu. Plau. in Caſ. Sēſim ſuꝑ attolle limē pedes noua nupta. Cic. li. i. offi. Magis decere cenſent ſapiētes ſenſim diluere q̄ȝ repente ꝑcidere.

Sn̄ia mō iudicium dr̃. i. id qđ aĩus ſentit ꝙ ꝛ credulitas ꝛ opio vocari ſolet: vt nemo ē in ciuitate cui nō liceat libere ſn̄iam ſuā dicere. i. ꝓnūciare qđ hꝫ ĩ aĩo. Sal'. At. M. poꝛtius cato rogat' ſn̄iam hm̄oi orōnē habuit. Mō dr̃ iudicatū. hoc eſt cum ex lege: vel ex ęquo ꝛ bono ſn̄ia dr̃: vt iudex in cā mea ſn̄iam dixit. i. ſanciuit qđ ius vellet. Et vt digeſtis de arbitris ſcribit. Paul. Dicere ſn̄iaꝫ ęſtimat̃ his qui ea mente id

pnũciat: vt ſcõm hoc diſcedere eos q̃ litigant a tota controuerſia velit. Mõ capiᷓ p eo qd̃ vba ſonant. Vñ dicere ſolemus. Hic tã obſcure loq̃tur. vt nulla ex vbis ei⁹ ſnĩa colligi poſſit. Que ſic diffiniri ſolet. Snĩa ẽ orõ gñalem pnũciationẽ hñs q̃ vel hortaᷓ vel dehortaᷓ: vel demõſtrat vt nil metuãt qui nõ deliquerunt penas. Snĩas ẽt vocamus lumina orõnis pſertim que ĩ clauſulis ſũt breuiter collecta: vt obſequiũ amicos: veritas odiuʒ parit. Hic ſententioſus.a.um.

Senſiculus diminutiuũ a ſenſu. Quintil. Inde minuti corruptiq; ſenſiculi ⁊ extra rem petiti.

Senſibile. dicitur de eo ꝙ ſentitur: ⁊ de eo ꝙ ſentit. Dicitur autem ſenſibile quod p oculos vel aures vel olfatuʒ vel guſtatum vel tactum. quaſi quandam notitiam prebeat ſui.

Senſile pe.cor. idem quod ſenſibile. hoc eſt quod ſenſui ſubiectum eſt. Inſenſibile quod ſentiri non poteſt. Lucr. lib. ij. Ex inſenſibilibus nec credas ſenſile gigni.

Senſificus.a.um. qd̃ ſenſus cãm pſtat. Macr. Spiramentum ſenſificum ad ſua queq; loca naturali lege ducentes.

Sẽtina. pe.pro. ps nauis ĩferior: in q̃ quicq̃d inſtillat aquarum defluit corrupteq; male olent. a ſentio.is. ꝙ eius fetor ſentiatur. Nam odorem fetidum emittit. Iuue. Si iubeat cõiunx durum eſt cõſcendere nauem: tunc ſentina grauis: tunc ſummus vertitur aer. per tranſlationeʒ ſentina dicitur omnis locus qui ſceleratorum hominum receptaculum ſit.

Sentino.as. ſatago. ac ſubtiliter periculum emitto. a ſentina nauis quam quiſq; vt aqua liberet euacuare contendit. Cecil. Capit conſilium poſtq̃ ſentinat ſatis.

Sentinũ: vmbrie oppidum qd̃ nunc ſaxum ferratuʒ appellaᷓ a quo ſentinates populi dicti ſunt. Vocatuʒ ſentinũ ab amne qui ſentinus dicitur.

Sentis: ſpina. ꝙ a tãgẽtib⁹ q̃primũ ſentiaᷓ. Hinc ſenticoſus.a.um ſpinoſus ⁊ aſper. Lucil. Quã ſenticoſa verba ptorquet.

Senticetum: locus in quo ſentes ſunt.

Sentus: piloſus horridus. quaſi ſpinoſus. Teren. in eu. Video ſentum ſquallidum eorum annis pãniſq; obſitum.

Senones: populi Gallie finitimi belgis qui olim vrbẽ romã incenderunt ⁊ capitolium obſederunt hos Furius Camillus agreſſus adeo cecidit: vt incendiorũ veſtigia gallici ſanguinis vndatione deleret. Scribit Verrius iõ ſenonas appellari: q; noui venerunt ex tranſalpina gallia quaſi cenonas litera immutata καινος. n. grece latine nouus dicitur.

Seorſum. aduerbiũ. vernacula lingua ſig̃t da parte. Hiero. lib. i. R. Da ptẽ q̃ dedit tibi: ⁊ pcipi vt reponeres ſeorſuʒ apud te dr ⁊ Seorſus.a.um. remotus. Virgi. li. de eſt ⁊ non. Pariter nonnunq̃ ſepe ſeorſis obſiſtunt dubijs.

Sepo.as. pe.cor. diuido diſtrabo a ſe ⁊ paro. Hinc diſſeparo ⁊ aduerbiũ ſepatim diuiſim. Sal. Oĩa virtutis pmia ambitio poſſidet. neq; mirũ vbi vos ſepatim quiſq; cõſiliuʒ capitis.

Sepes.is. ⁊ ſeps.pis. femi. gñis. q̃ obiectũ introitũ prohibet.

Seps. maſ. gñis. puus ſpẽs. ex cui⁹ ictu membra pcuſſa putreſcunt. ab σηπω quod eſt putrefacio. Nam q̃cq̃d memorderit: reſoluiᷓ ĩ putredinẽ. Luc. oſſaq; diſſoluens cum corpore tabificus ſeps. Ply. li. xxix. Lacerta q̃ ſepa: alij chalcidicem vocãt. Auſo. An libie ferale maluʒ ſit romula vox ſeps. Suidas tamen σης σητος οσκωληξ λεγει.

Sepio.is. iui. itũ. vel ſepſi ſeptũ. ſig̃t teneo ĩpedio. dictũ a ſepib⁹ q̃ obiecte intercludũt iter. Hiero. in Eſa. Sepiuit eaʒ ⁊ lapides elegit ex ea. Huius compoſita ſunt. Cõſepio. Circũſepio Interſepio. pſepio. quod eſt ſepem ante facio.

Septa. gñali vocabulo dñr oĩa loca munita ⁊ quodã ſepimẽto vallata. Inde ſtabula ouilia bubilia caprilia ⁊ id gen⁹ reliq̃ ſepta nuncupanᷓ. Vñ ⁊ ſepta aliqñ p ouilib⁹ ponũᷓ. Virg. Quãuis multa meis exiret victima ſeptis E cõuerſo Luc. Et miſere maculauit ouilia rome. Inde ĩ Martio campo loca incluſa tabulatis in q̃b⁹ ſtans pplus ro. ſuffragia ferre ↄſueuerat. ſepta dici meruerũt ad ſilitudinẽ ouiliũ. De q̃b⁹ Mar. In ſeptis mamura multũq; diuq; vagatus. Var. de re ruſ. appellat ſepta oĩa q̃ hñt incluſa aĩalia q̃ paſcũtur. Ideʒ inq̃t intra ſepta ville habeas aquã. Apud eundẽ inſcriptio eſt de fundi ſeptis ſepio munio. Inde ſeptus locus ſepta villa: ſeptum tectum. Iuriſcõſulti accipiunt ſepta pro obicib⁹ ⁊ clauſtris q̃bus vtimur ad impetus fluuiorũ coercendos.

Sepimentuʒ id dicitur quo aliquid ſepiᷓ. Var. Primũ naturalẽ ſepimẽtum qd̃ obſeri ſolet virgultis aut ſpinis. quod habet radices viue ſepis.

Sepia. gñs piſcis q̃ emiſſo cruore atro occultat iter. Perſ. Nigra ꝙ ĩfuſa vaneſcat ſepia lympha. Eſt ⁊ ſepia ſcopulus iuxta athenieñſiuʒ littus: vt inquit Herodotus. Suidas σηπια ο ιχθυς αριστοφανης καθησο τοινυν σηπειας μασωμενος οιονει τρυφων δια την εξουσιαν.

Sepius. ciuitas que nunc ſipontum dicitur a ſepiarum multitudine fluctibus eiectarum

Sepum: qd̃ ⁊ ſeuũ dr. fit ex aĩalib⁹ vna pte dẽtatis ⁊ cornigeris Hinc Sepati⁹.a.um. qd̃ ex ſepo ẽ vt candele ſepatie. Apul. Tota domus cõpleᷓ. tedis. lucernis cereis ſepatijs ⁊ ceteris nocturni luminis ĩſtrumẽtis. Sũt q̃ legat Sebũ ⁊ Sebo.as.

Sepelio.is. pe.cor. liui. itũ. ⁊ ſepultum Oui. in hero. Et ſepeli lachrymis perfuſa fidelib⁹ oſſa. Qd̃ verbũ a ſepio q̃daʒ deducunt: q̃a cadauer terra vel alio materie gñre circũſepitur.

Sepult⁹ diciᷓ quocũq; ↄdit⁹ ſit humat⁹ vero nõ niſi hõ ↄtect⁹. Aliquãdo ſepultus ſumiᷓ p eo q̃ mortuo ſil'is. q̃ſi ſine ſenſu iacet. Virg. Inuadũt vrbeʒ ſõno vinoq; ſepultam.

Sepulchrũ: loc⁹ ĩ quo corpus oſſaq; hoĩs ſepulta ſunt q̃ſi ſeorſuʒ a pulchro: vt inq̃t Ser. ppter recordationẽ doloris. Vel dr a ſemis: q; pulchrũ ſupficie ĩtus oſſibus plenũ ẽ. Vel ſm Do. ꝙ ſine ſepulchra ſit. Aut ꝙ ibi ſine pulſu ſint ideſt mortui. Aut a ſeparãdo ꝙ illic anime a viuis ſepentur. Sed melius eſt vt ſepulchruʒ dicaᷓ a ſepeliendo. ſicut ſimulachrũ a ſimulando ⁊ lauachrũ a lauãdo tñ cum. h. ſcribenduʒ cenſeo ſepulchri autẽ appellatione. omnis ſepulture locus ↄtineᷓ.

Sepulchrale. qd̃ ad ſepulchrũ pertinet: vt cerimonie ſepulchrales que ptinẽt ad funerationẽ impenſam ſtructurãq; ſepulchrũ. Titulus eſt apud iuriſconſultos de religioſis ⁊ ſumptibus funerum. Ci. refert leges quibus precipitur ſepulchrorum magnificentiam eſſe minuendam.

Sepultura: qñq; ſepulchrum dr: qñq; ſepeliendi actus. Plyni. Poſt ſepulturam alie maniũ ambages ſunt.

Seplaſia. fuit for Capue in quo vnguẽtarij negociabanᷓ: cui⁹ dlicijs fractã fuiſſe punicã feroci ã teſtaᷓ. Val. max. li. ix. Ci. ↄtra Rul. Iam vero q̃ metus erat tunicator illor ĩ albana ⁊ ſeplaſia. Hinc Ceplaſiarius pro vnguentario ⁊ effeminato. Cãpri. in heliogabalo. Pinxit ſe vt Cupedinariũ vt ſeplaſiariũ: vt popinariũ ppter vnguẽta que ſeplaſie ↄficiebanᷓ.

Sepono.is. pe. p. diuido. ⁊ miſſuʒ facio qd̃ dicimus metere da canto. Quintil. li. xij. In cõſilijs vero q̃ rõ ſuadẽdi ẽ ab hõeſti q̃õne ſepoſita. i. diuiſa. Liui. li. i. Pecuniam in edificationeʒ eius tẽpli ſepoſuit. Lact. lib. ij. Seponaᷓ interim nobis hic locus de ira dei. diſſerẽdi. Hiero. Sepoſitis occupationibus q̃bus arctabat huic vnam lucubrationẽ dedi.

Septẽtriones. ſunt ſeptẽ ſtelle ex q̃b⁹ q̃ſi iũcti triones figurãᷓ. Scribit Var. Triones ruſticor vocabulo boues vocari q̃ſi teriones. hoc ẽ arãde terre ac colẽde idonei vel iõ magis hec ſeptẽ ſtelle triões appellate ſũt: qm̃ ita ſite ſũt: vt terne queq; ſtelle prie inter ſe trigona. i. triquetrã figurã ↄſtituãt: q̃ recẽtiores vocãt triãgolũ. Ex ſeptẽ ſiq̃dẽ ſtellis due pariles vno ĩ loco vidẽter que p bobus accipiũtur: reliq̃ q̃nq; plauſtri figuram deſinãt. Itaq; ⁊ primũ hui⁹ ſidus bubulcus. i. bootes appellaᷓ. qui more bubulci currũ ſequiᷓ. Hoc ſidus a figura: q; ſimile palustri videᷓ. Antiqui grecor αμαξαν. i. paluſtrũ dixerunt: noſtri a bobus iunctis ſeptẽtriones appellarũt. Ab his etiã vẽtus ſpirat: qui hauſtro obiectus eſt: ⁊ latine ſeptẽtrio: ⁊ ſeptẽtrionalis ventus ⁊ ſeptẽtrionari⁹. Grece vero ꝙ ab arcto flet aparctias appellatur.

Septicollis. dicta eſt vrbs roma. ꝙ ſeptẽ colles hẽat palatinũ. Quirinalẽ. Auẽtinũ. Celiũ: Viminalẽ exq̃linũ ⁊ Iãicularẽ.

Septuns: nomen dictum. a ſeptem ⁊ vncia.

Sequana. pe.cor. fluuius Belgarũ in Gallia: iuxta queʒ habitantes Sequanici dicti ſunt. ⁊ Sequani. Hodie burgundie

ducatū incolentes.heluetijs heduis ac lingonibus finitimi. Luc.lib.j.Optima gens flexis i gyrū ſequana frenis. Mar. Hanc tibi ſequanicę pinguem textricis alumnam.

Seq̄ſter.ſtris.ſtre.Et hic ⁊ hęc ſeq̄ſtris ⁊ hoc ſtre.Et ſeq̄ſter.a.um.Et pace ſequeſtra iq̄t Uirgi.Plau.Haud fugio ſeq̄ſtrū. Eſt aūt Seq̄ſter apud quē plures eandē rē de q̄ ꝯtrouerſia ē depoſuerūt.Dictus vt docet Gel.ꝙ eius q̄ electus ſit vtraꝫ pars fidem ſequaꝛ.Eſt eni medius inter duos altercantes. apud quē aliquid ſeponitur.Qua ꝓpter Uirg.Pacē ſequeſtram inducias appellauit.ꝙ media ſit inter belluꝫ pn̄ti ⁊ futurū.Uñ Aſco.Seq̄ſtres ſunt apud quos pecunia deponiꝛ. Ci.in ver.Aut ſequeſtros aut iterpꝛetes coꝛrūpendi iudicij.

Sequeſtro.as.apud ſequeſtruꝫ depono. Unde ſequeſtrata res dicitur.Interduꝫ Sequeſtrare eſt ſepare.Hie. Quia petitis vt nobis diuerſos pſalmos ꝑ oꝛdinem ſequeſtrem.

Seq̄ſtro aduerbium. Cato.Per deum immoꝛtalem nolite vos ſequeſtro ponere.

Sequoꝛ.eris.ſecutus.a ſeco fit.⁊ eſt verbū cō.ſm Priſi.Uñ in eu.legimus in ſignificatione paſſiua. Et pſequemini de ciuitate ī ciuitatē.Huiꝰ cōpoſita ſunt.Aſſequoꝛ Cōſequoꝛ. Exequoꝛ.Inſequoꝛ Obſequoꝛ.Perſequoꝛ pꝛoſequoꝛ.Subſequoꝛ.pediſequus.a.odoꝛinſecos. quę omnia habēt pe.coꝛ.

Sequela.pe.pꝛo.ipſe ſequendi actus.

Sequax.qꝺ aliquid ſequitur. Sene. Cerericꝫ ariſtippi ſequaces.Leo papa.Sed tu iudaicę cęcitatis ſequatioꝛ nō imitaris fidē gentiū. Aliqñ ſignificat id qꝺ ſe ſpergendo dilatat. Perſ.Quoꝝ imagines lambunt hędere ſequaces.Sequacē vero materiam appellat.Ply.in hęrentem.

Sera:per ſimplex.r.Inſtrumentū eſt quo clauduntur hoſtia ab Aſſerere quod ſiḡt Admouere: ꝙ foꝛibꝰ admotę ſerę opponūtur defixę poſtibus habetꝫ pꝛimā coꝛ.Iuue.Pone ſerā cohibe:ſed quis cuſtodiet ipſos? Hanc etiam patibuluꝫ vocant.ꝙ ea remota valuę pateſcūt.Uar.a ſarrire deriuat qꝺ eſt aperire.Eſt ⁊ ſera nomen vꝛbis in Aſia ſcythica.

Sero.as.Claudo.Col.li.vij.de multę feminibus loquens.Femina inquit ſerari ⁊ interdum iuri ſolent.Huius compoſita ſunt.Obſecro pꝛo occludo.Teren.in eu. Tu abiatꝫ obſera hoſtium intus.Reſero.apio.

Serra ꝑ duplex.rr. Inſtꝛm dētatū quo ligna ⁊ lapides ſecātur Col.lib.vj.Uno ictu arboꝛem ꝑcidi ſi minus ſerra deſicari. Mar.Et pingues tunicas ſerra ſecare potes. Item ſerra inſtrumētū ligneū dentatuꝫ quo trahentibus bobus hoīes toꝛquebanꝛ.Item eſt genus piſcis maritimi: vt apud Amb.li. hexa.Serra ꝓliari dꝛ cum aſſidue acceditur receditur ꝫ nec vllo tpe cōſiſtitur vt ſerra facit dum aliquid ſecatur.

Serrula.diminutiuū ꝑua ſera.Col.lib.iij.Et ſi fieri poteſt iuxta aliquem nodum ſerrula deſecato.

Serro.as.ſerra ꝑ mediū ſeco.Hiero.li.ij.R.Populuꝫ eius adducēs ſrauit. Siriꝰ li.vj.Auro ſrauit ramos iunōiꝰ āguis.

Serratus.a.um.qꝺ ē ſerra ſectū.Et qꝺ ad modū ſerrę factū eſt. Uñ ſerrati dētes.q̄ iter ſe diſtincti ſūt ad ſil'itudinē dentiuꝫ ſerre pectinatim ſeſe ſtipātes.Ply.Dētiuꝫ tria gñ̄a. Serrati aut cōtinui aut exerti.Serrati pectinatim coeuntes ne cōtrario occurſu atteranꝛ:vt ſerpētibus piſcibus canibus.Continui vt homini equo.Exerti vt Apꝛo Elephanto.

Sero.is.ſeui.ſatuꝫ.ſiḡt ſemino. Hiero.in leui. Si triginta modijs hoꝛdei ſeriꝛ terra q̄nquaginta ſiclis vendetur argenti. Aliqñ ſiḡt Plāto.Lac.li.ij. Terrā ſtudioſe coluit: ac vineā ſua manu ſeuit.Uñ arguuntur q̄ auctoꝛem vini liberum putāt.Per tranſlationē.Serre qñꝫ capiꝛ ꝓ gñare. Unde ſatus.i.gñatus.Huius cōpoſita ſunt.Aſſero. Circūſero.Ply. lib.xxj.Et geniſtas circūſeri alueariјs gratiſſimuꝫ. Conſero. deſero.diſſero.Exero.Inſero.Interſero.Obſero reſo.⁊ ſub ſero.que hñt pe.coꝛ.de quibus locis ſuis.

Sero.is.ſerui diuiſas ſyll'as. ſertū ſiḡt Admoueo. Uñ aſſerere manū veteres dicebāt cōpꝛehēdere:cū eā ꝑhēdebāt in libertatē.Itē texere ⁊ oꝛdinare: qm̄ ea q̄ oꝛdināťur annectūtur in uicē atꝫ coherēt,Inde Serta coꝛonę dn̄r ⁊ ſeries.

Seranꝰ.cognomē ſumptū a ſero ꝓ ſemino ſeu planto. Coꝛnutus.q.Cicinatus cū ſuū agruꝫ ⁊ araret ⁊ ſereret. dictatura ei a ppl'o romano delata eſt.Qui contra ſamnites ꝓfectus victoꝛ extitit.qui a ſerendo ſeranus appellatus eſt.

Series.oꝛdo.⁊ q̄ſi q̄dā rex continuata ꝓgreſſio a ferendo ideſt oꝛdinādo dicta:vt i ſerie oꝛonis ideſt in cōtextu. Ual.max. Quis cōpos mentis domeſticę ꝑegrineꝫ hiſtoꝛię ſerieꝫ felici ſuperioꝝ ſtilo cōditā vel attētioꝛe cura: vel pꝛęſtantioꝛe facundia traditurum ſe ſperauerit?

Seres populi aſię ſcyticę a ſera vꝛbe ſic dicti apud quos arbores ſunt quę nō ſoluꝫ folia ſꝫ lanā quoꝫ ꝓferūt tenuiſſimā. Nā ex eaꝝ frōdibus caniciē depectūt aqua ꝑfuſam: ex quo vellere veſtimēta ꝯficiūt q̄ ſerica nūcupanꝛ.Uirg.Uelleraꝫ vt folijs depectāt tenuia ſeres.Huiꝰ nōis ntūs ſingularis eſt.Ser.Sidoniꝰ.Aſſirius geminas ſer vellere tura ſabęus. Auſo. Iam pelago volitat mercatoꝛ veſtifluus ſer.Nam ⁊ verniculus ipē:vt auctoꝛ eſt pauſanias Ser.appellatur.

Sericus.a,um.pe. coꝛ.qꝺ eſt confectum ex ea lana. Uñ veſtem ſericam dicimus.Hinc fit holoſericus:vt veſtis holoſerica. ex ſerico contexta ſine alia materia.Subſericus.a.um quod non eſt plene ex ſerico.

Sericū ſubſ̄t.veſtis ſerica.Hiero.ad Paulam.Habeant ſibi cęteris ſi velint ſuas opes: vaſe gemmato bibant:ſerico niteant:plauſu populi delectentur: ⁊ per varias voluptates ſuas diuicias vincere nequeant.

Sericatus:qui eſt indutus ſerico.Suetoni.de Calig.Armillatꝰ in publicum pꝛoceſſit:aliquando ſericatus ⁊ Cycladatus.

Sericarius:textoꝛ ſericarum. Iul.firmicus li.viij. Matheſeos refert ſericariū textoꝛem naſci qui habuerit hoꝛoſcopum.in xxviij.parte arietis.

Serius fluuius ciſalpine Gallię per bergomatē agrum i Aduā fluens a quo vallis ſeriana in eodem agro populoſa artificioſaꝫ nominata eſt.

Serius.a.um.ſignificat graue.Ter.in eu. Ait rem diuinam feciſſe ⁊ rem ſeriam velle agere me.

Serio aduerbiū ſiḡt vere ⁊ cū grauitate.Plau.in am.Nūc quidē ꝑter nos nemo eſſe dic mihi verū ſerio.i.ſine riſu.Ter.in eu.Miſit poꝛro oꝛare vt venerē ſerio ideſt cum effectu.

Seria ſunt quę iocis opponūtur.Nā ſunt vera ⁊ grauia.Actiꝰ. Uos nugas affertis:nos ſeria loquimur.Mar. Parce pꝛecoꝛ ſocero ſeria foꝛſan amat.

Serus.a.um.mō tardū ſiḡt.Plau.Quid taꝫ ſera aduenis? Hic Col.li.i.cōparatiuū foꝛmauit. Satiōes eius duas ſuamus: alterā maturā ꝑ mediā ſementē:ſerioꝛē alterā mēſe februario.Actius.Ne ſi foꝛte paulo q̄ꝫ tu veniā ſerius mō ſiḡt grauem magnum.Sal.Serū bellum in anguſtijs futurū Uirg. Seraꝫ terrifici cecinerunt omnia vates.

Sero.aduerbium ſiḡt tarde.Sene.in trag.Sero nos illa referat ſenectus nemo ad id ſero venit.Aliqñ ſiḡt veſpere quod eſt poſt occaſuꝫ.Aliqñ poſt tp̄s.Qꝺ.n. poſt ſolis lucem ę.id vere poſt tp̄s dici pōt.Ci.Cum accuſatoꝛ Milonis idētidem iterrogatus ꝓſtaret.quo tpe clodiꝰ eſſet occiſus.vꝛbana riñdit.Sero quaſi poſt id tempus quo debuiſſet occidi.

Serum ſubſ̄t ſiḡt extremā ꝑteꝫ diei. Liui. Erat iam diei ſerum. Sue.in Aug. Nec multo poſt nauali ꝓlio apud actiuꝫ vicit in ſerū dimicatiōe ꝓtrācta. vt i naui victoꝛ ꝑnoctauerit.i.in hoꝛā veſptinā.Et ſerum diciꝛ aqua lactis ad multos moꝛbos vtilis.Uirg.Acremꝫ moloſſum paſce ſero pingui.

Serotinus.a.um.pe.coꝛ.a ſero pꝛo veſpere fit hoꝛa ſerotina: ⁊ tp̄s ſerotinuꝫ.Et ſerotinus a ſero ꝓ tarde vt poma ſerotina qui poſt legitimū tp̄s vel tardiꝰ cęteris matureſcūt. Col.li. iij.Locis frigidis ⁊ auctumni tpibus aquoſis pꝛęcoques ſerito:locis hybernis ſerocitanas ſerito.

Seria.ę.vas fictile oblōgū.Liui.li.iiij.de ſecū.bel.pu.Et intiico hiſtrio fontem ſub terra tāta vi aquaꝫ fluxiſſe:vt ſerias doliaꝫ q̄ in eo loco erant ꝓuoluta velut impetus toꝛrentis tulerit.Eſt.⁊ ſera nomē vꝛbis Tuditanoꝛum in hiſpania.

Seriola.diminutiuum a ſeria.Per. Seriolę veterem metuens deradere limum.Et ſerita eſt oꝛcarum oꝛdo directus.

Serapis.is.⁊ idis.Et Seraphis cū.ph.ad aliquibꝰ ſcribiꝛ cuiꝰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pe.ĩdifferẽs ẽ.Mar. Vicebãt nec quę turba ſerapin amãt. Ideʒ. Iſęuʒ ſeraphim nilus veneratᷓ oſirim. Fuit cognomẽ oſiridis. de quo ĩ dictione. Apis dictũ eſt. Serapim vero dᷓ edes ſerapidis. ſicut templum Iſidis iſium. Lampridius in Alexãdro. Iſium ꝛ ſerapiũ. decenter oꝛnauit additis ſignis.

Seraphim cũ.m.tam neu. ꝗ maſ. generis eſt. Hiero. ad Furiã. Hęc ſũt duo ſeraphim ter glᷓificãtia trinitatẽ Seraphin. cũ n.plᷓis nũeri neu. gñis ꝓ eſt choꝛo angeloꝝ. Vñ quotidie ĩ miſſa dicitur. Beata ſeraphin ſocia exultatiõe cõcelebrãt.

Serta: coꝛonę dñr a ſertis hoc eſt a digeſtis inuicem floꝛibꝰ frõdibuſqꝫ: ex ꝗbus ab initio fieri coꝛonę ſolebãt. Et ſubm̃ eſt. Virg. Sertiſqꝫ recẽtibus halant. Et Serta ꝓcul tñ delapſa iacebant. Cuʒ tñ dicamus Sertus.a.um. vt ſertos floꝛes ſertas coꝛonas. Luc. Accipiunt ſertas nardo floꝛente coꝛonas.

Sermo: loquella a cõpoſitis ꝛ ſimul cõtextis verbis. Eſt autem ſermo vt Cic. lib. iij. ad herẽ. ſcribit oꝛatio remiſſa ꝛ finitima quottidianę locutioni. Ser. Sermo eſt cõſertio. oꝛationis ꝛ cõfabulatio duoꝝ: vel phirium. Huius diminutiuum eſt Sermũculus. Hiero. ad Marcellã. Duas epiſtolas ꝗs ad ſoꝛoꝛẽ tuã paulam huic ſermũculum annexui.

Sermocinoꝛ. pe. coꝛ. ſmonẽ facio. Ply. lib. x. Sup oĩa hũanas voces reddũt pſyttaci ꝛ ꝗdẽ ſmocinãtes. Hiero. Inter has ſmocinãtes ſuſpiciũt alitem coꝛuũ ĩ ramo arboꝛis ꝯſediſſe.

Serenus.a.um. pe. pꝛo. ſigᷓt trãquillum ſine nubibus: ſine imbꝛe. ꝙ id maxime tempus ſationi aptum ſit. quandoqꝫ ponitur pꝛo ſicco. Virg. Unde ſerenas ventus agat nubes.

Sereno.as. clarifico trãquillo. Virg. Vultu quo cęlum tempeſtateſqꝫ ſerenat.

Sereſco.is. ſiccus fio. quaſi ſereneſco: ꝛ ſerenus fio: qm̃ ſerenitas ſicca eſt. Lucil. Deniqꝫ fluctiuago ſuſpẽſę littoꝛę veſtes vueſcunt tandem cãdenti ſole ſereſcunt. Aliquando Sereſcere eſt in ſerum abire. Plyn. lib. xi. Omne autem lac igne ſpiſſatur: frigoꝛe ſereſcit.

Seriphus. Inſula ĩ ęgeo mari vna ex cycladibus vt Stra. lib. x. ſcribit. a qua fit adiectiuum. Seriphius.a.um. vt eſt illud Themiſtoclis. Neqꝫ enim vel tu ſi athenienſis eſſes clarus extitiſſes: aut ego ſi ſeriphius eſſem ignobilis.

Serpo.is. pſi. ptũ ſigᷓt repo. ꝛ qñqꝫ ꝗſi ĩ modũ ſerpẽtis circuo ꝛ paulatĩ decurro. Hiero. Cũ leni iuxta murmure ſerpet riuꝰ. Hic cõponũtur. Inſerpo intro ſerpo. Claud. li. i. Et raucum bibulis ĩſerpe murmur arenis. Proſerpo poꝛro ſerpo. Ply. Hęc herba niſi ſata ſit mire ꝓſerpit. hinc ꝓſerpina.

Serpẽs mõ pticipiũ mõ nomẽ tã maſ. ꝗ fę. gñis ꝛ generale eſt ad omnia ꝗ ſerpũt citra vſum pedũ. a ſerpendo dictũ. Hinc ſerpentinus.a.um. vt vox ſerpentina.

Serpula a veteribus dicebatᷓ quã nos ſerpentem dicimus.

Serpilius herba paruoꝝ folioꝝ capillis ꝑ terrã ſerpentibus a ꝗbus nomẽ accepit. Et in gręco aſpirationeʒ hʒ ερπιλλορ λεγουσι νοτι ερπωτο ερπιζω. In multis enim nominibus quę in gręco aſpirationẽ hñt ꝓ aſpiratiõe ſcilicet ponitᷓ vt ε ξ ſex hepta ſeptem herpillum ſerpillum.

Serperaſta vocãt inſtrumenta quę geniculis pueroꝛũ alligantur: vt cũ his depꝛauata coꝛrigãt crura a ſerpendo dicta ſerpunt enim magna puerili ꝗ gradiantur.

Seruo.as. libero. Virg. Seruatũ ex vndis ſtrophadum me littoꝛa ꝑmũ accipiunt. Itẽ cuſtodio tueoꝛ: vt dij patrij ſeruate domũ: ſuate nepotẽ. Itẽ ſolicite ac diligẽter obſuo. Plau. i aſi. Tuꝰ ſuꝰ ſuet Veneri ne eas det an viro. Itẽ inhabito. poſſideo Vir. li. iiij. Ge. Cẽtũ ꝗ ſyluas. cẽtum ꝗ flumina ſeruãt. Itẽ teneo. Idem lib. vij. Curuã ſuãs ſub imagine falcẽ. Huiꝰ compoſita ſũt. Aſſeruo. Plau. in cap. Aſſeruate iſtum ſultis ſui. ego ibi vt cõueniã ſenẽ. Cõſeruo. Ci. li. ij. of. Res familiaris ꝗri dʒ his rebꝰ a ꝗbus turpitudo: cõſeruari autẽ diligẽtia ꝛ pſimonia: Obſeruo pꝛeſeruo ꝛ reſeruo.

Seruꝰ dictꝰ ẽ a ſuo.as. Aug. li. xix. ci. dei. Oꝛigo vocabuli ſeruoꝝ ide creditᷓ ducta ꝙ hi ꝗ iure belli poſſent occidi a victoꝛibus cõſeruabãtur ſerui fiebãt a ſeruãdo appellati. Et ẽ ſeruus ꝗ dño alieno cõtra naturã iuris ĩſtitutõis ſubijcitur. Huius diminutiuum eſt Seruulus compoſitum ꝯſeruus: ꝗ in ſeruitute pariter eſt hoc eſt qui eiuſdem domini ſeruus eſt.

Seruio.is. iui itũ ꝓpe ad ſuos ꝑtinet. Eſt enĩ ſuirᷓ ĩ ſuitute eſſe Interdũ pcere. ſuare. Ter. Rus hitatũ abij cõcedẽs nobis: ꝛ rei ſuiẽs. Huiꝰ compoſita ſũt Aſſeruio. Ci. li. ij. tuſ. Toto coꝛpe ꝯtẽtiõi vocis aſſeruiũt. Deſuio. Inſuio qđ eſt obſequoꝛ: ꝛ ꝗſi offm̃ ſuientis alicui pſto. ſiue in rebꝰ ꝛ negocijs alicuius ſtudioſus ſum. Ci. li. i. offi. A quo plurimũ ſpant ẽt ſi ille his nõ eget: tñ ei potiſſimũ ĩſeruit. Subſeruio parum vel leniter ſuio. Interdũ ꝗdro cõuenio rñdeo. Ter. Venire me aſſimulabo: tu vt ſubſuias oꝛoni vbicũqꝫ opꝰ ſit vbis.

Seruitꝰ. pe. coꝛ. ip̃a ſuiendi cõdicio. Aliqñ dñatus dᷓ. Teren. in an. Ut ſemp tibi apud me iuxta ꝛ clemẽs fuerit ſeruitus.

Seruitiũ. idẽ qđ ſuitꝰ. Ter. Ego pãphile hᷓ tibi ꝓ ſuitio debeo conari manibꝰ pedibus nocteſqꝫ ꝛ dies capitis periculum adire dum ꝓſim. In plᷓi vᷓo ſeruitia qñqꝫ ipſi ſerui dicuntur. Sal. Interea ſeruitia repudiabat quoꝛum ininitio magnę copię ad eum concurrebant.

Seruile: quod ſeruoꝛum eſt: vel quod ad ſeruos pertinet: vt ſeruilis condicio ꝛ ſeruile officium.

Serapta: ciuitas phęnicię apud quam naſcebatur vinum laudatiſſimum. Unde ſareptanum vinum: ſidonius. Quęqꝫ ſereptano palmite miſſa bibas.

Serotum. Vide in dictione Scrocum.

Serbonis palus iuxta montem caſium auctoꝛ herodotus.

Seſſio modo ip̃m ſedendi actum ſigᷓt modo ipſum ſedilo. Cic. Tot locis ſeſſiones gymnaſioꝝ. i. tot ſedilia.

Seſſiles pe. coꝛ. lactucę dicuntur quaſi ſedentes.

Seſqualtera pꝛopoꝛtio eſt quę tantũdem ꝛ dimidium habet.

Seſquiplum idem quod ſeſqui alterũ qđ gręci hemolion appellat: Verbuʒ aũt Seſqui vt Au. interpꝛetatᷓ. pꝛo eo qđ eſt ſe abſqꝫ dictũ videri põt. Erat ꝛ vſurę gñs ſeſcupluʒ in iure põtificio dãnatũ. Qđ ſit cũ datᷓ ſũma aliqua ꝛ recipitᷓ ſũma illa: cuʒ ſua plica. i. medietate vt diſ. xlvij. Nõ lʒ fęnerari miniſtris altaris vlᷓ lucra ꝗ ſcupula dñr accipe. At Sexcupluʒ per. x. dicitur quęlibet res ſexies multiplicata.

Seſquipes: vnũ pedẽ ꝛ ſemis cõtinet. Sic ſeſquimenſis vnus mẽſis cũ dimidia pte alterius. Var. li. i. de ruſ. Annus eſt diuiſus in ꝗttuoꝛ ptes totus. ꝛ idẽ ſubtiliꝰ ſeſꝗmenſes ĩ octo. Seſquilibꝛa libꝛa vna cũ dimidio alteriꝰ. Seſqui hoꝛa. vna hoꝛa cũ dimidia. Seſꝗculeatᷓ. vas qđ ꝯtiet culeũ ꝛ dimidiũ alteriꝰ. Seſꝗmodius ꝗ ꝯtinet vnũ modiũ cũ dimidia parte alteriꝰ. Var. li. i. de re. ruſ. Ut nuces ĩtegras quas vno modio cõpꝛehẽdere poſſis ꝙ putamina ſuo queqꝫ hñt loco nãcõpoſita cũ eaſdẽ ſi fregeris vix ſeſquimodio ꝯcipere poſſis Seſqui opera. Col. li. ij. Tabę occantur ſeſqui opera.

Seſtertius. ꝛ ſeſtertiũ per. ſ. ante. t. ꝗſi ſemis tertiꝰ eo ꝙ ꝯtineat in ſe aſſes duos ꝛ dimidiatũ tertiũ Veteris ꝯſuetudĩs fuit: vt ſemis añponerẽt: vt ſemiſꝗrtꝰ: ſemiſquintꝰ. ſemiſtertiꝰ a quo Seſtertius Et eſt ꝯpoſito attico moꝛe facta. Illi enim εωτα. ημισυ. ταλαντα. hoc ẽ ſeptẽ ſemitalẽta dixerũt ſuãtes illud: vt expᷓſſius numerꝰ ꝓ dimidio capetur. Apud romãos ex ęre ſignato ꝯtinet libꝛas duas ac ſemis vel depõdiũ ac ſemiſſem. ꝛ ꝑ duo. ll. ꝛ. ſ. notabatᷓ. vt apud. Ci. in ver. Valebatqꝫ mille nũmos: vt ex Plynio ĩtelligi lʒ: que ſcribit Aſſiniũ celereʒ ſeſtertijs octo mulum emiſſe. Qđ pciũ fuiſſe octo miliũ nũmũ Macro. tradit. Et nemo ĩ oꝛdine eꝗſtri ſedebat ſpectaturus niſi ſeſtertia. xl. milia poſſideret. apđ eruditos qñqꝫ ſeruatᷓ vt ſeſtertius maſ. gñe vſurpẽt ſigñtes minutulã ſũmã. ſeſtertia vero ꝓ maioꝛibꝰ ſũmis. vt. cccc. ſeſtertia ꝓ ꝗdrigentis milibus. ꝗ ſũma ẽ cẽſus equeſtris. Eſt etiã ſeſtertiũ gñs veli triplici licio ſexti: vt tertiũ ſilũ duobꝰ ipar ſit. Sue. in Aug. Ita vt in extremis ſpatijs ſubſultim dicurreret ſeſtertio vel lodicula inuolutus Huius diminutiuum. Eſt Seſtertiolus vel Seſtertiolum cum accentu in antepe.

Setę dñr pili craſſioꝛes rigidiqꝫ atqꝫ erecti ꝗles ſues habent. Unde ſetoſum ſiue ſetigerũ aĩal vocatur. Et a ſue dictę ſunt ſetę quaſi ſuetę. a quo ꝛ Suo.is. deducitur.

Setuoſum a veteribus dicebatur obſcuꝝ Liui. Setuoſe abſtedatur quod conſecuta ſapiens ęgre contulit.

Setia vꝛbs cāpāię:a q̄ Setinū.vinū. Mar. Pēdula pōtinos q̄ ſpectat ſetia cāpos.exigua vetulos miſit ab vꝛbe cados.

Seuerus.a.um.pe.ꝑ.quaſi ſecus.i.iuxta veꝝ vel dicif a ſeu⁹ de tracta a ꝛ pꝛima ſyllaba coꝛrepta.Et mō ponif ꝓ graui ꝛ cēſoꝛio. Uir. Romulidis tacioqꝫ ſeni curibuſqꝫ ſeueris mō ꝓ crudeli ꝛ aſpo. Idę. Qui tetricę hoꝛrētis rupes mōtemqꝫ ſeuerū. Mō ꝓ triſti vitabili Idē. Inuidia infęlix furias amnēqꝫ ſeuerū.hinc Aſſeuero ꝛ perſeuero.

Seueritas:grauitas que ē pars iuſtitię qua iudex nihil oio de ſupplicio remittit:neqꝫ a vero diſcedit adeo vt videaf miſericoꝛdię ꝯtraria. Uñ ꝛ ꝓ crudelitate ꝛ quadā naturę toꝛuitatę ponitur quę ꝛ Seueritudo dicif. Plau. Quid illud eſt ꝙ illi caperatur frons ſeueritudine?

Seuū pīguēdo ex q̄ fiūt cādelę. Ply.li.iij. Seuū ex omento pecudis. Serenus. Parua ſabucus ineſt hircio collita ſeuo.Et eſt coꝛnigeroꝝ dūtaxat q̄ i vna pte dentata ſunt. ꝛ q̄ in pedibus talos hñt. Biſſulca vero ꝛ que ſciſſos pedes in digitos hñt.ꝛ carēt coꝛnibus nō ſeuū ſꝫ ad ipſe hñt qui ꝯcretus eſt: ꝛ cū refrixit facile frangitur: ſpqꝫ eſt i fine carnis ſine ſenſu. qꝛ nec arterias hꝫ:nec venas. Cōtra Pingue iter carnē cutē qꝫ eſt ſucco liquidū qꝺ ēt in aliq̄bus ſine ſenſu eē manifeſtū eſt. Uñ ſues viuētes a murib⁹ tradūt roſas. In pingue i ſue Laridū dꝛ. Hinc Seuoſus.a.um.qꝺ iſtar ſeui vngit. Legif tñ ꝛ Sepū. A quo Seuo.as.ſeu Sepo.as. qꝺ ē ſeuū ipono: ſeu candelas ex ſeuo facio. Col.lib.ij. Ferijs autē ritus maioꝛum ēt illa pmittit.far piſere:faces incidere candelas ſeuare:ſeu vt quidam legūt ſebare:aut ſepare.

Seuoco.as.pe.coꝛ.ſeoꝛſuꝫ ſeu in alterā ptem voco ducoue. Ci. li.ij.phil. Et ob eius cōſilij ſocietarē cum interficeretur Cęſar.tum tea Trebonio vidimus ſeuocari.

Sextans:ſexta paraſſis hoc eſt duę vncię.

Sextarius dꝛ ꝙ ſit ſexta ps Congij q̄ menſura apud antiquos tam liquidis q̄ꝫ aridis ſeruiebat. Ci.li.ij.off. Si emere ſextarium aquę mina cogeretur.

Sextula:ſexta pars vncię.

Sexus maſ.generis. ꝛ h⁹ ſexus ſexi. Scōm. Priſc. Plau.in ru. Uirile ſexus nunq̄ꝫ hūi vllū. Uar.li.i.de anal. Sexus vtrunqꝫ virile an muliebꝛe an neutrū ſit dici pōt hit⁹ vl̄ natura ab ἐξω futuro idicatiui:qꝺ ē hēbo.aſpiratiōe: in ſcilꝫ mutata.

S ante I

Shilon. Inſula indię eſſe docet. Aug.li.xxi.ci. dei q̄ ex eo ceteris terris pꝛefertur ꝙ omnis arboꝛ quę in ea gignitur nunq̄ꝫ folijs nudatur.

Si cōiunctio.qñqꝫ adiunctiua.vt ſi venias.faciā. Qñqꝫ cālis vt eris doctus ſi legas Qñqꝫ Appꝛobatiua : vt ſi cōceſſa peto. Et ſiqua eſt cęlo pietas Ser.ibi Seꝛponit ꝓ ſiq̄dem. Et tūc iungitur indicatiuo. Nā ſubiūctiuo ꝯiuncta abnegatiua eſt. vt facerē ſi poſſem. Ponif interdum ꝓ vtinam. Uir.li.vi. Si nunc ſe nobis ille aureus arboꝛe ramus oñdat. Interdum pꝛo poſtq̄ꝫ. Ter. In phoꝛ. Herus ſi redierit molendum vſqꝫ in piſtrino. Qñqꝫ ꝓ nō. Hiero.in li.numeri. Quibus Iratus dñs iurauit dicēs.ſi videbūt hoies iſti qui aſcēderūt ex ęgypto terrā ⁊c. Nōnunq̄ꝫ ꝓ qꝛ ſeu ſiquidem.ē.n.confirmātis. Pla.in am.ſi ſil̄em rē ipſe i legē iuſſit eſſe iupiter. Uirg.li.i. Ge. Ueſtro ſi munere tellus chaoniā pingui glādeꝫ mutauit ariſta. Eius cōpoſita.ſin ſiq̄d ſine oſi.ꝛ ſi ſcilicet quis.

Sieſt vt admiſerit.i.ſi admiſit.apud Teren.

Sibaris oppidū antiquiſſimū ab vꝛbe.xij.milibus.paſ. Diſtās Aliud eſt oppidum calabꝛię qꝺ trecēta militū milia ꝯ crotoniatas armauit. Cui⁹ ppl̄i ſibaritę dicti ſūt de vitijs ꝛ luxuria.itēperātes q̄ a crotoniatis turpiter victi fuere. Uñ apud idōeos auctoꝛes ſibaris ꝓ mollicie capif ꝙ.ſ.oīuꝫ molliſſimi ꝛ ꝺlicatiſſimi fuerī ſibaritę. Ex quo vice ꝓuerbij ſibareticę ꝛ ſibaricę delicię dñr ꝛ ſibaritici ludicum modū excedūt ſibaritici libelli laſciui impꝛobi petulantes. A ſibaris etiā fit ſibaritanus.a.um Scribitur a nōnullis per.y. pſilon Fuit ꝛ hoc noie fluuius i calabꝛia ꝛ Iuuenis apꝺ. Hoꝛ. Lydia dic per omnes te deos oꝛo ſibarim cur ꝓperes amādo perdere.

Sibilus.pe.coꝛ.in ſingulari gñis maſ. In pl̄i maſc.ꝛ neu. Hie. in li. Iudi. Quare habitas īter duos terminos : vt audias ſibilos gregū? Idē ꝯ Ioui. Hęc ſunt ſibila ſerpentis antiqui. Luc.li.ix. Cerberus oꝛpheo lenibit ſibila cantu: Eſt aūt ſibilꝰ q̄ ſit oꝛe.vt ęq̄ boues ꝛ huiuſmōi ſi ad bibēdū ducātur. Col.lib.ij.ſibiloqꝫ allectari quo libentius bibāt. Quod tñ ꝛ de vēto.ꝛ huiuſmōi dꝛ. Uir.in buc. Nā neqꝫ me tm̄ veniētis ſibilus hauſtri nec pcuſſa iuuāt fluctu tum littoꝛa nec q̄ ſaxoſas inter decurrunt flumina valles.

Sibilo ſibilū facio Hie.ꝑ trāſlationē ad chteſi. Qꝺ per os eoꝝ in tolerabilet diabolus ſibilem blaſphemiā. huius cōpoſita ſunt. Aſſibilo qꝺ eſt iuxta ſeu retro ſibilo. Clau.li.ij. Goꝛgoneiſqꝫ p̄mēs aſſibilat hydris. Exibilo extra.vel valde ſibilo aut tumultuari ſibilatione eijcio. Cic. in pado. Hiſtrio ſi paululuꝫ ſe moueat extra numeꝝ. aut ſi verſus ꝓnunciatus vna ſyllaba bꝛeuioꝛ aut longioꝛ exibilaf ꝛ exploditur.

Sibylla cū.y.ante geminuꝫ.ll. puella dicitur cui⁹ pectus numē decipit ꝛ quę vaticinanf:vt Lact.ꝛ Uar.teſtanf. Et a ꝯſilij deoꝝ nūciādis veteres h̄.nomen īpoſuerūt ęoles.n. σιούς ꝺos dñt. βουλη ſnīa ſeu ꝯſiliū dꝛ. Ergo ſibyllas q̄ſi ſibullas.i.q̄ dei ſnias dixerūt Hier.ꝯ Ioui. Qꝺ ſi ęolici ſermonis gñe ſibylla θεοβουλή appellaf recte ꝯſiliū dei ſola ſcribif noſſe v̄ginitas.ſibyllas decē fuiſſe ſcripſit Uar.pꝛia perſica. Scꝺa libyca. Tertia delphica. Quarta cymęa i italia. Quīta Erythrea. Sexta ſamia. Septia cumana.amalthea nomine. Octaua helleſpontia. Nona phrygia. Decima tyburtia.noie Albunea. Suidas aūt plura ſcribit de ipſis ꝛ alio mō: ſꝫ qm̄ Suidę nr̄i mētio facta ē codices impꝛeſſi ſūt emendādi.vbi eſt maxim⁹ erroꝛ nā dicif σιβυλλαρομεικη λεξις ἐςὶν ἑρμηνευομενη ϖροφιτης ηγουν μαντις imo debꝫ dicere σιβυλλα ρομαικη λεξις ουκεςι σιος eni ęolice dicif deus. βουλη conſilium qm̄ ſcit deoꝝ ſecreta.

Sibur:veteres vocabant callidum et acutum.

Sic aduerbiū affirmātis:vt Feciſti ne hoc? Sic Qñqꝫ ſil̄itudinis. Uir. Nō ſic aggerib⁹ ruptis cū ſpume⁹ amnis exit. Qñqꝫ optādi. Itē. Sic pr̄ ille deū faciat: ſic magn⁹ apollo. Eſt ꝛ ꝯiūctio illatiua. Ci.ſic tot ſimul virtutes ꝯtinētie grauitatis iuſtitię ſidei defecerūt.i. igif Nōnūq̄ꝫ capif ꝓ valde Apul. Nec ego rebar ſic multoꝝ id opus dieruꝫ eē. Freq̄nti⁹ tñ in hoc ſenſu cōpoſitū ſicqꝫ repif Deplicaf ēt maioꝛis exp̄ſſionibus cā. Uirg. Sic iuuat ire per vmbꝛas? Fit autē ſica ſi.

Siccine aduerbiū interrogantis eſt. Plau. Siccine tu illam ſiccine nos habes ludibꝛio omnis?

Sicut:ꝛ ſicuti aduerbia ſil̄itudinis ſunt. Interdū tñ nō res ſimiles ſed diuerſas ꝛ plane ꝯrias denotant. Quītil. Sed hęc eloquēdi p̄cepta ſicut cognitioni ſunt neceſſaria:ita nō ſatis ad vim dicendi valent niſi illis.q̄dam facillitas q̄ apud gręcos lexis noiaf acceſſerit. Habet ēt venuſtatē atqꝫ vtilitateꝫ magnam quotiēs antecedentem ſniam annectit cum ſequenti. Ply. Ferūt craſſum auū craſſi in parthis interempti nunq̄ꝫ riſiſſe.ob id Agelaſtum vocatum:ſicut nec fleſſe multos.

Sicubi.pe.coꝛ.ſi alicubi. Hiero.in pꝛologo. Ioſue. ꝛ ſicubi i antiquoꝝ voluminibus lectione dubitauerint hoc illis conferētes inueniant quod requirant.

Sicunde aduerbium ſignificat ſi ex aliquo loco.

Sica genus gladij bꝛeuioꝛis quaſi ſeca a ſecando.

Sicarius qui ſica.i.gladio hominem interfici. per Abuſionem dicitur qui cędem telo quocunqꝫ cōmiſerit.

Siccus.a.um.per duplex.cc. qꝺ eſt aridū ꝛ ſine humoꝛe. Uirg. Sūma petit ſcopuli ſiccaqꝫ in rupe reſedit. Per tranſlationem ponitur pꝛo exercito q̄ſi nimio laboꝛe exhauſto. Plau. Sic ſiccum frugi cōtinentē amātem vxoꝛis maxime.

Siccitas ꝛ ſiccitudo. Col.li.ij. Si vero toꝛpoꝛ cęli ſiccitaſqꝫ regionis ſuadebit febꝛuario ſtatim pꝛoſcindendi ſunt.

Sicco.as.tam in paſſiua q̄ꝫ i actiua ſigōne reperif. Lac.lib.vij. Flumina ꝛ ſtagna ſiccauerint.i. ſicca facta fuerint. Col.li.ij. Si humidis erit abundantia vliginis ante ſiccetur. foſſis Huius ꝯpoſita ſun. Aſſico qꝺ eſt valde ſicco. Idē in eodeꝫ. Ea cum ſpicas ediderint pꝛiuſq̄ꝫ ſemina hyent ęſtibus manu carpunf

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN